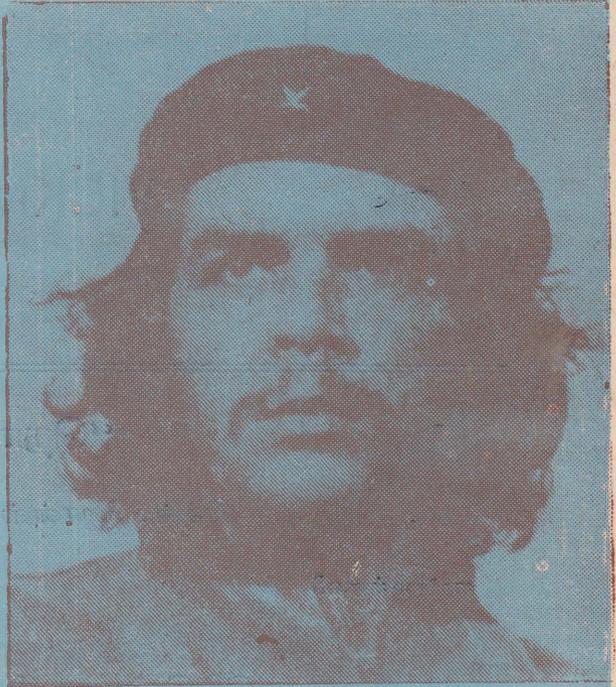

தனிர்

வைகாசி '83

ஆனி

விலை 3/-

With Best Compliments of

50
18 1030

VICKNA TUITION CENTRE

52, STANLEY ROAD,

JAFFNA.

“நொதேண்”

(சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி முன்பாக)

சுண்டிக்குளி

யாழ்ப்பாணம்

G. C. E. A/L 84—85

G. C. E. O/L 83—84

சகல பாடங்களும் தரமான முறையில் திறமைமிக்க ஆசிரியர்களினால்
கற்பிக்கப்படுகின்றன திடமான கல்விக்கு தவறாது நாடுங்கள்

“நொதேண்”

408, பிரதான வீதி

சுண்டிக்குளி

யாழ்ப்பாணம்

தளிர்

திரள்: 1 இல: 2

வைகாசி, ஆனி--1983

விலை 3/-

தொடர்புக்கு:

ஆசிரியர் குழு
மறுமலர்ச்சிக் கழகம்
யாழ். பல்கலைக் கழகம்
யாழ்ப்பாணம்

அச்சிடப்பட்டது:

யாழ். புனிதவளன்
கத்தோலிக்க அச்சகம்

உள்ளே...

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலும் ...	1
பஞ்சாப்: அமைதியற்றிருக்கும் சீக்கியர் ...	3
குவாசாப் பாபேரர் ...	6
ஷே குவேரா ...	10
தென்னுபிரிக்கா ...	13
சல்வடோரில் பெண்கள் ...	16
விஞ்ஞானம் ...	19
அட்டைப்படம்: ஷேகுவேராவும் சல்வடோர் கெரிலாக்களும்	

கடிதமும் கருத்தும்

'மத்திய கிழக்குப் பிரச்சனை' குறித்து

நீங்கள் வெளியிடும் சஞ்சிகையில் மத்திய கிழக்குப் பிரச்சனை பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். இஸ்ரேல் என்ற ஒரு நாடு உருவாகியிருப்பதையே கண்டித்துள்ளீர்கள். இன்று யூதர்கள் மிக மோசமான முறையில் பாலஸ்தீனர் மீது தாக்குதல் நடத்துகிறார்கள் என்பதற்காக அன்று யூதர்கள் மீது உலகம் பூராவும் மேற்கொண்ட மிலேச்சத்தனமான தாக்குதலையும் அதனூடாக அவர்கள் தமக்கொரு தாயகத்தை அமைத்துக் கொள்ளும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டதையும் மறுக்க இயலாது. யூதர்கள் தாம் இருந்த இருந்த நாடுகளிலேயே போராடி சிறுபான்மை உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருந்தீர்கள். அவ்வாறு அவர்கள் போராடியிருந்தால் இன்று யூதர்கள் என்ற இனத்தையே நூதனசாலையில் தான் காணமுடியும். யூதர்கள் இன்று பாலஸ்தீனர் மீது மேற்கொள்ளும் மிக மோசமான தாக்குதல் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதே. ஆனால் அன்று யூதர்கள் இஸ்ரேல் என்ற நாட்டைத் தாபித்தது எந்த வகையினும் பிழை அல்ல.

செ.சிவராசா
கண்ணகம்

எமது நாட்டில் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் உள்ளன. இவற்றை எல்லாம் விடுத்து

வெளிநாடுகளைப்பற்றி எழுதியுள்ளீர்களே. வெளி நாட்டு அனுபவங்கள் ஒரு பாடமாக இருக்கலாம். ஆனால் எமது பிரச்சனைகளைப்பற்றி எழுதாது வெளி நாட்டு விடயங்களை மட்டும் எழுதுவதால் எதுவித பிரயோசனமும் இல்லை. எனவே எமது பிரச்சனைகளைப்பற்றி எழுதுவதுடன், சஞ்சிகையை தொடர்ந்து வெளியிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சி.காந்தன்,
சாவகச்சேரி.

இன்று இங்கு ஆரம்பிக்கும் சிறு சஞ்சிகைகளெல்லாம் பெருமளவுக்கு கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளாகவே உள்ளன. அவ்வாறு இன்றி உலகில் நடைபெறும் பல்வேறு அரசியல் விடயங்களை வெளியிடும் முயற்சியை பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள மறுமலர்ச்சிக் கழகம் தொடக்கியிருப்பது நல்லதே. இன்று சமுதாயத்திலிருக்கும் தேவையை உணர்ந்து உலக விவகாரங்களை அறிய தமிழில் வசதியில்லாத நிலையில் 'தளிர்' வெளிவருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதே. இதனை நிறுத்திவிடாது தொடர்ந்து வெளியிடுவீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

ச. சந்திரகுமாரி
உடுவில்

(வாசகர்கள் கூடுதலாக உலக, உள் நாட்டு விவகாரங்கள் குறித்து கடிதங்களை அனுப்பதல் மகிழ்ச்சிக்குரியது - ஆசிரியர்குழு)

அரபாத் : எதிர்நோக்கும் சவால்

“ யாசீர் அரபாத் ” இஸ்ரவேலுடனான ஆயுதப்போராட்டத்தை அலட்சியப்படுத்தி, அமெரிக்காவின் மத்தியகிழக்கு சமாதானத் திட்டத்தில் கூடியகவனம் செலுத்துகின்றார் எனப் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பதாஹ் பிரிவினர் அவரைக் குறை கூறியதைத் தொடர்ந்து, அண்மையில் அரபாத் ஆதரிப்போருக்கும், எதிர்ப்போருக்குமிடையில் வளர்ந்த கருத்துவேற்றுமை பல பிளவுகளை அவர்களிடையே ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆரம்பத்தில் மூன்று கமாண்டோத் தலைவர்கள் “ யாசீர் அரபாத் ” திற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிசெய்யத்தொடங்க மேலும் 24 கமாண்டோத் தலைவர்களும், பல கெரில்லா வீரர்களும் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து, இரு குழுக்களுக்குமிடையே ஏற்பட்ட கைகலப்பில் சுமார் 25 பேர் இறந்து அல்லது காயப்பட்டிருக்கலாம். இதனைத் தொடர்ந்து, ஆனி 18-ல் பேரூட்டின் ஹமீரா மாவட்டத்தில் மோட்டார் வாகனமொன்றில் வைக்கப்பட்டிருந்த குண்டு வெடித்து ஒருவர் காய்ப்பட இருவர் கொல்லப்பட்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து அவர்களிடையே ஏற்பட்ட சண்டையில் அரபாத்தின் ஆதரவாளர்களை பதாஹ் பிரிவினரை முதலில் தாக்கினார்களென்றும், அறியப்படுகின்றது. இவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பிளவிற்கும், மோதலுக்கும் யாசீர் அரபாத்தின் மிதவாதம்தான் காரணமெனக் கூறப்படுகின்றது.

**ஆயுதமேந்தும் போராட்டம் ஒன்றே வழி!
கௌதமாலா மக்கள் அறிவிப்பு!**

“ ஜெனரல் இவ்ரெயின் றியோஸ் மொன்ட் ” இன் கொடுங்கோல் ஆட்சிக் கெதிராக ஆயுதமேந்தும் போராட்டம் ஒன்றைத் தவிர மாற்று நடவடிக்கை எதுவும் கிடையாதென கௌதமாலாவைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவ மக்கள் அறிவித்துள்ளனர். அமைதிக்கும் சமாதானத்திற்குமான கிறிஸ்தவஸ்தாபனம் ஒன்றைச் சார்ந்த திரு. மத்திய

பீற்றர்ஸ் என்பவர் விடுத்த செய்தியொன்றில், அரசாங்கமானது மக்கள்மேல் பயங்கரவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது. தயக்கமின்றி மக்களைக் கொலைசெய்வதுடன், எதுவித காரணமுமின்றி மக்கள் சிலரைக் கடத்திச்சென்று மறைத்து வைத்துள்ளது. இங்ஙனம், அடுத்தடுத்து மக்கள்மேல் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் கொடுரச் செயல்களால் சலிப்புற்ற நாம், இன்று ஆயுதமேந்தத் தயாராயுள்ளோம். இனி அரசாங்கம் எடுக்கும் எந்தவித நடவடிக்கையாலும் எமது முடிவை மாற்ற இயலாதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்னுமோர் பெண் பிரதியான ‘காமலிட்டா சன்டெஸ்’ என்பவர் தெரிவித்த செய்தியொன்றில், “ ஒரு கிராமத்தை நிர்மூலமாக்கிய அரச இராணுவப்படைகள் அத்துடன் மட்டுமல்லாது, தமது சகாக்கள் இருவரை உயிருடன் தீயிட்டுச் சென்றனர் ” எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

**பேரு : இரசாயனத் தொழிற்சாலை
நிர்மூலம்**

பேருநாட்டில் கடந்த 50 ஆண்டுகளாக நடைபெறாத குண்டுவெடிப்புச் சம்பவம் ஆனிமாத முற்பகுதியில் நடைபெற்றது. மீமா நகரிலுள்ள மிகப்பெரிய இரசாயன தொழிற்சாலை முற்றாக எரிக்கப்பட்டதுடன், நகரின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் 12-ற்கு மேற்பட்ட குண்டுகள் ஒரே நேரத்தில் வெடித்தன. இச்சம்பவங்கட்கு 2000-ற்கு மேற்படாத வீரர்களைக் கொண்ட ஸெண்வடரோ லுமினோஹோ (ஒளிரும் பாதை) எனும் கெரில்லா இயக்கம் உரிமைகோரியது. அண்மைக் காலம்வரை வறுமை நிரம்பிய மேட்டுநில மாகாணமான அயாகுகோவில் மட்டும்தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுவந்த கெரில்லாக்கள் தற்போது பல கரையோர நகரங்களுக்கும், மத்திய நகரங்களுக்கும் தமது தாக்குதல்களை விஸ்தரித்துள்ளனர். ஜனாதிபதி பெலோண்டி டெறியின் அரசாங்கம் அறுபது நாட்களுக்கு அவசரகாலச் சட்டத்தினைப் பிறப்பித்து, கெரில்லாக்களைக் கைது செய்யுமாறு ஆயுதப்படைகளைப் பணித்துள்ளது.

மே 18 உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தலும்

வடக்கு கீழக்கு மக்களும்

—ஜெயந்தன்

தமிழீழ தேசிய விடுதலையை வென்றெடுக்கு முகமாக செயற்பட்டுவரும் ஆயுத மேந்திய இளைஞர்கள் கடந்த தேர்தல் காலங்களில் பிரசுரங்களுடன் செயற்பட்டுவந்து தமிழீழ நிர்வாகம் என்ற விடயத்தில் தற்போது நேரடியாக தம்மை ஈடுபடுத்தியுள்ளமைபைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்களது இச் செயற்பாடானது பல்வேறுபட்ட வினாக்களை பலரிடமும் எழுப்பியுள்ளது. குறிப்பாக அரசியல் சுதந்திரம், எமது நிர்வாகம், 35 வருட பேச்சுவார்த்தைகளை பலன் என்பனவற்றினைக் கூறலாம்.

வெளியான தேர்தல் முடிவுகளின்படி வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை, சாவகச்சேரி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மன்றத் தேர்தலில் மிகக் குறைந்தளவு வாக்குகளை (சுமார் 1% வாக்குகள்) பதிவாகி உள்ளன ஆனால் மட்டக்களப்பு, வவுனியா, திருகோணமலை ஆகிய மூன்று பிரதேசங்களிலும் கூடியளவு வாக்குகள் பதிவாகி உள்ளன. இப்பிரதேசங்கள் மூன்றும் தமிழர்களுடைய பாரம்பரிய பிரதேசங்களாயினும் கணிசமான அளவு குடியேறிய சிங்களவரும் இங்கு வாழ்கின்றனர்.

சிறிலங்கா அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள நிர்வாகத்திற்கான சகல தேர்தல்களையும் தமிழ்மக்கள் பகிஷ்கரிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை மாவட்டசபை காலத்திலேயே முதன்முதல் ஒலிக்க ஆரம்பித்தது. இதனை வெற்றிகொள்ளும் பலத்துடன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி இருக்கவில்லையாயினும் அக்காலத்தில் அரசின் அழிப்பு நடவடிக்கைகள் தமிழ்மக்களை உணர்ச்சிவசப்படுத்தின எனக் கருத இடமுண்டு. இதனாலேயே பகிஷ்கரிப்பு கோரிக்கை அன்று

தோல்வியுற்றிருந்தது. அண்மைய தேர்தல் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையைப் போலவே அன்றும் ஐ. தே. க. முதல் வேட்பாளர் திரு. தியாகராசா சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். எனவே தமிழ்மக்களின் சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடியதாய் ஆயுதமேந்திய இளைஞர்களின் இன்றைய தேர்தல் அணுகுமுறை அமைந்துள்ளது எனக் கருதக்கூடியளவு பலத்தைத் தருவதாய் வெளியான தேர்தல் முடிவுகள் அமைகின்றன எனலாம்.

29-04-83 அன்று சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை முதல் வேட்பாளர்களும், வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த ஐ. தே. க. முன்னணி ஆதரவாளர் ஒருவரும் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். "பயங்கரவாதத்தை கட்டவிழ்த்துவிடும் அரசின் கூலிப்படை யினர் என்றும், அவர்கட்கு தாம் வழங்கும் மரணதண்டனை இது" வென்றும் ஆயுத மேந்திய இளைஞர் பிரகடனப் படுத்தியிருந்தனர். இவ்வேளையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை என்ற அணுகுமுறையை மேற்கொள்ளுவதன்மூலம் எத்தனை துரோகம் இழைக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி பலமாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

01-05--83 ஈழநாடு பத்திரிகைச் செய்தியின்படி சாவகச்சேரி ஐ. தே. க. வேட்பாளர் அனைவரும் கூட்டாகவும், யாழ்ப்பாண வேட்பாளர் மூவரும் தேர்தலிலிருந்து வாபஸ் பெற்றிருந்தனர். ஆயுதமேந்திய இளைஞர்களது துண்டுப்பிரசுரம் ஒன்று 4-5-83 அன்று வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அதில் தமிழ் மக்கள் ஏன் தேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்பதற்கான தம்பக்க நியாயங்களை எடுத்துரைத்திருந்தனர். இத் துண்டுப் பிரசுரமானது மக்களது உணர்ச்சிகளை தூண்ட

டாத வகையிலும் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையிலும் அமைந்தது என்று முற்றாகக் கூற முடியாவிடினும், உணர்ச்சிகளை தூண்டாத வகையிலும் சிந்தனையைத் தூண்டவேண்டும் என்ற நோக்குடனும் தயாரிக்கப்பட்டது என்று சொல்லக்கூடியளவு அந்தஸ்தைக் கொண்டதாய் அமைந்திருந்தது எனலாம்.

தொடர்ந்து 09-05-83 அன்று தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் வண்ணார்பண்ணைப் பிரச்சாரக் கூட்டம் ஒன்றில் தோன்றிய ஆயுதம் ஏந்திய இளைஞர்கள் தமது நிலையை விளக்கி “35 வருடகாலமாக சாதித்தது என்ன?” என்ற நியாயமானதோர் கேள்வியை எழுப்பி மக்களை அமைதியாக கலைந்து செல்லுமாறு கேட்டனர். இச் செய்கையானது மக்கள் மத்தியில் 29, 30-ம் திகதிகளில் எழுந்த வினாவிற்கு பதிலாகக் கூட அமைந்தது.

ஆயுதமேந்திய இளைஞர்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளினின்று சற்று வேறுபட்ட சிந்தனையுடன் செயல்பட ஆரம்பிக்கிறார்கள், அல்லது வளர முனைந்து நிற்கிறார்கள் என்ற எண்ணக் கருவை ஊட்டுவதாய் இச் சம்பவங்கள் அமைகின்றன. இக்கருத்திற்கு உரமூட்டுவதாய் அவர்கள் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களைச் சந்தித்து தமது நிலைப்பாட்டை எடுத்துரைக்க முன்வந்தமை அமைகின்றது. மேலும் குறிப்பாக ஒரு இடதுசாரி அரசியல் தலைவர் தாக்கப்பட்டுள்ளார். தேர்தலி லிருந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முற்றாக வாபஸ் பெறும்வரை தாமும் தேர்தலி லிருந்து வாபஸ் பெறப்போவதில்லை என்ற கருத்தை இவர் முன்வைத்த போதே தாக்கப்பட்டுள்ளார் என பத்திரிகைச் செய்தி கூறுகின்றது.

இடதுசாரி என தம்மை அடையாளம் காட்டிக் கொண்டிருந்த இத் தலைவரின் இந் நிலைப்பாடு சரியானதொன்றன்று. மேலும் இது தனித்து அவருக்கு அபகீர்த்தியைத் தரும். போராளிகள் தமது எதிர்சக்திகளை

வெற்றிகொண்ட பின்தான் முற்போக்கு சக்திகளின் ஆதரவு கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை எழுமாயின் அம் முற்போக்கு சக்தி ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படவேண்டியதொன்றே. மேலும் இடதுசாரிகளின் ஆதரவு அரசு இயந்திரத்திற்கு துணைபோகிறவர்களை முறியடிக்க பயன்படாவிடின் பின்பு கிடைக்கும் உதவியெல்லாம் அறுவடைக்குட்பின் மழையே யாகும் எனக் கூறுவதும் நியாயமே. ஒரு இடதுசாரி எனப்படுபவன் அப்படிக்கூற வானாயின் அது அவன் சார்ந்த கட்சிக்கே இழுக்கை ஏற்படுத்தக் கூடியதொன்றாகும் என வரையறுப்பது மறுத்துரைப்பதற்கு இடமற்றது.

ஆயுதமேந்திய இளைஞர் தமது பலத்தை யாழ் மாவட்டத்துள் பரிசீலித்து வெற்றிகண்டுவிட்டார்கள் என்ற கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் திருகோணமலை, வவுனியா, மட்டக்களப்பு மன்ற தேர்தல்களை எவ்வாறு அணுகமுடியும்? அங்கே பகிஷ்கரிப்பு நடவடிக்கை சாத்தியமானதா? அதன் மூலம் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை எதிர்கொள்ளக்கூடிய பலம் அப்பிரதேசங்களில் உண்டா? என்பதைப் பொறுத்தே அங்கு எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் அமையலாம் என்ற கூற்றும் சரியானதே.

வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை, சாவகச்சேரி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களில் பகிஷ்கரிப்பு அதிக வெற்றியளித்திருப்பதைக் கொண்டு எடுக்கக்கூடியமுடிவை “தமிழீழ லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்ட மக்கள், அவ் இலட்சியத்தினை வென்று எடுக்கும் முகமாக விடாப்பிடியாக செயல்பட எந்தஒரு சக்தி தாங்குமோ அதனை தூக்கி எறிய தயாராக உள்ளார்கள்” என வரையறுக்கலாம்.

மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வவுனியா ஆகிய பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரை ஆயுதமேந்திய இளைஞர்களின் வளர்ச்சி இங்கு குறைவாகவே உள்ளது எனலாம். சிக்கலான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டும்

(12-ம் பக்கம் பார்க்கு)

பஞ்சாப் :

அமைதியற்றிருக்கும் சீக்கியர் :

“நாம் இந்நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பெறவும், அதனைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் பல போர்களில் ஈடுபட்டு எத்தனையோ தியாகங்களைப் புரிந்துள்ளோம். ஆனால், மத்திய அரசோ பஞ்சாப்பைப் பொதுவாகவும், சீக்கியரைக் குறிப்பாகவும் அவமதித்து வருகின்றது” என அங்கலாய்க்கும் சீக்கிய மக்கள்தாம் 1962-ம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்தே அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு வருவதாகக் கூறுகின்றனர். இந்தியாவில் ஒரு கோடியாகவும் மொத்த சனத்தொகையில் 1.6 வீதமாகவும் இருக்கும் சீக்கியருக்குப் பிரச்சனை உள்ளது என ஏற்று, அதனைத் தீர்க்கவேண்டும் எனக் கூறிய நேரு அரசாங்கம்கூட அதனைத் தீர்க்காது தட்டிக் கழித்து வந்தது. இந்தியாவின் மிகச்செழிப்புமிக்க மாநிலமான பஞ்சாப்பில் இன்று மிசத்தீவிரமாகிவரும் சீக்கிய மக்களின் போராட்டம் 45 கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நடைபெற்று வருகின்றது. அரசியல், பொருளாதார, சமூகக் கலாச்சார கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுமாறு கோரிப் பின்னடையாது போராடுகின்றனர்.

எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் :

இந்தியாவிற்கு மற்றைய சிறுபான்மையரைவிட அதிக அளவில் பிரயோசனப்பட்டுள்ளதுடன், சரித்திரீதியாக அடக்கப்பட்டு வருகின்றனர். செழிப்புமிக்க பஞ்சாப்பின் பொருளாதாரத்தில் குறைந்தளவு சலுகையை அனுபவிக்கின்றார்கள் சீக்கியர். பஞ்சாப்பின் கிராமிய நகரப் பாகுபாட்டில் கிராமங்களில்தான் சீக்கியர் மிக அதிக அளவில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இவ்வாறு கிராமங்களில் வாழும் சீக்கியரிடமோ நிலமின்மையானது தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வரு

கின்றது. 1961-ம் ஆண்டு 17.3 வீதமாக இருந்த நிலமற்றோர் 1971-ல் 32.1 வீதமாக அதிகரித்தது. அத்துடன் பொருளாதார சமூக ரீதியில் சீக்கியரை அடக்கியிருக்கும் சீக்கியரல்லாதோர் (ஜாட்ஸ்) சனத்தொகையில் 20 வீதமாயிருந்தும் 60 வீதமான நிலப்பகுதியை உடமையாகக் கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் நகரப்பகுதிகளில் வியாபாரம், சந்தை ஆதிக்கம் என்பவற்றில் முன்னணியில் திகழ்பவர்கள் சீக்கியரல்லாதோரே. இதனால் விவசாயப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் கிராமப்புற ஏழை சீக்கிய விவசாயிகள் சந்தை நிலைமைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் சீக்கியரல்லாதோரிடமே தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளனர். தமது பிரதேசங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உருளைக் கிழங்கு, கரும்புபோன்ற பயிர்களை சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்பில்லாததால் பொருளாதார ரீதியாகப் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பஞ்சாப்பினூடாகச் செல்லும் ஆறுகளிலிருந்து கிடைக்கும் நீர், ஒதுக்கப்படும் மின்சக்தி என்பன தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக இல்லை.

தனித்துவமாகத் தமது கலை, கலாச்சார, மத அம்சங்களைப் பேணிவரும் சீக்கியர் இவை சிதைக்கப்படும் நிலையில் அதற்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுவது இயல்பே. தமது தேசிய உடையைச் சகல துறைகளிலும் குறிப்பாக இராணுவத்தில் அணிவதற்கான உரிமையைப் பெறவும், தமது வணக்கஸ்தலம் இருக்கும் பிரதேசத்தைப் புனித நகராகப் பிரகடனப்படுத்தக் கோரியும், அவர்களது வணக்கஸ்தலத்தைச் சுற்றி 200 மீற்றர் சூழலுக்கு மது, சிசரட் விற்கத் தடைவிதிக்கும் படியும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர்.

பஞ்சாப்பில் சீக்கியர்கள் அதிகமாக இருக்கும் அதேவேளை சீக்கியர்கள் அதிகமாக வாழும் பின்ஜோர், கால்கா, அம்பலா போன்ற பல பிரதேசங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் பஞ்சாப்பிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு மற்றைய மாநிலங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பாராளுமன்றப் பதவிகளில் சீக்கியர்கள் அண்மைக் காலங்களாகக் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றனர். காங்கிரசின் பஞ்சாப் ஆட்சிமன்ற பிரதிநிதிகள் ஒதுக்கீட்டின்போது 1972-ம் ஆண்டில் 60 — 61 வீதமான பங்கினை வகித்த சீக்கியர்கள் 80-ம் ஆண்டில் 44 வீதமாகக் குறைந்த அதேவேளை 72-ல் 32 வீதமான பங்கினைவகித்த இம் துக்கள் 80-ல் 54 வீதமாக உயர்ந்துள்ளனர்.

முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கைகள் :

இவ்வாறு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ரீதியில் பல்வேறு வகையாய் மத்திய அரசால் பாதிக்கப்பட்டுவரும் சீக்கிய மக்கள் தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காகப் பல்வேறு வகையான போராட்டங்களை நடாத்துகிறார்கள். இன்று 45 கோரிக்கைகளை மத்திய அரசின்முன் வைத்துள்ளார்கள். சமூக ரீதியில் தமது கலை, கலாச்சாரம், மதம் ஆகியவற்றில் தமது தனித்துவத்தைப் பேணவும், “ தங்கக் கோயில் ” உள்ள அமிர்தசார் பிரதேசத்தைப் புனித நகராகப் பிரகடனப்படுத்தும்படியும், மதப் பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்ள வானொலியில் கூடியநேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்எனவும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். மற்றும் இராணுவத்தில் இருக்கும் சீக்கியர் தமது தேசிய உடையை அணிவதற்கு அனுமதிப்பதுடன் சீக்கியரின் தேசிய உடையின் ஒரு பகுதியான குறுவாளிகளை எப்போதும் அணிவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும் எனக் கோருகின்றனர். பொருளாதார ரீதியில் தேவைக்குரிய ஆற்றுநீர், மின்சக்தி, சந்தைவாய்ப்புப் போன்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்துள்ளனர். தமது மாநிலத்தில் தமக்குரிய அரசியல் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துமவகையில் உண்மையான சமஷ்டித்

தன்மை, சகல மாநிலங்களும் சமண முறையில் மத்திய அரசினால் சணிக்கப்படுவதுடன், மாநில அரசின் அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்படவேண்டும். நாட்டின் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகாரம், தகவல் தொடர்பு, நாணய வெளியீடு, நெடுத்தார போக்குவரத்துச் சேவை என்பவற்றைத் தவிர தமது மாநிலத்தின் மக்களுக்குரிய யாப்பைத் தாமே தயாரிக்கக்கூடிய அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதுடன் சீக்கியரின் தனித்துவத்தைச் சிதைக்கும் முறையில் திட்டமிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டு வேறு மாநிலங்களுடன் சேர்க்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் மீண்டும் பஞ்சாப்புடன் இணைக்கப்படல் வேண்டும். தமது சமீபத்தொகைக்கு ஏற்ப பதவிகள் தரப்படவேண்டும் என்பன போன்ற 45 கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இன்று சீக்கியர் போராட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் போராட்டம் :

தமது கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதற்குப் போராட்டம் நடாத்திவரும் நிலையில் அகாலிதால் கட்சித் தலைவரொருவரிடம் “ நீங்கள் ஏன் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போகக் கூடாது ” என ஒரு சஞ்சிகை நிருபர் கேட்டதற்கு அவர், “ மூன்றுதடவை பிரதமரைச் சந்திக்கச் சென்றோம். முதலிரு தடவையும் எமது கோரிக்கையைப் பரிசீலிப்பதாகக் கூறியவர், மூன்றாம்தடவை நாம் சென்றபோது உங்களுடனை பேச்சுவார்த்தை முடிந்துவிட்டது எனக் கூடுமையாகக் கூறினார். எனவே, பேச்சுவார்த்தைக்கான கதவை மூடியது யார் ? ” எனப் பதிலளித்தார். இன்று பஞ்சாப்பில் ஆர்ப்பாட்டம், கலவரம் என்பன சாதாரண நிகழ்ச்சியாகி விட்டன. சென்ற வருடம் புரட்டாசிமாதம் 17,000 பேரைக் கைதுசெய்து 7,000 பேரை வைக்கக்கூடிய சிறையில் அடைத்தார்கள். ஐப்பசிமாதம் பாராளுமன்றக் கூட்டிட்டுத்துக்கு வெளியே நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தில் நான்குபேர்

கொல்லப்பட்டதுடன் நூறுபேர்வரை படுகாயமடைந்தனர். அப்போது நான்கு மோட்டார் சைக்கிள்கள், ஒரு பஸ்வண்டி, ஒரு பொலீஸ் வான் என்பன எரிக்கப்பட்டதுடன், பொலிசாரால் 16 சுற்று துப்பாக்கி வேட்டுக்களும், 160 கண்ணீர்க் குண்டுகளும் பிரயோகிக்கப்பட்டன. கடந்த சித்திரை மாதம் நடைபெற்ற போராட்டத்தில் சீக்கியர் 21 பேர் கொலைசெய்யப் பட்டதுடன், 200 சீக்கியரும் 125 பொலிசாரும் படுகாயமடைந்துள்ளனர். கடந்த ஒரு வருடத்துக்குள் பொலிஸ், இராணுவத் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு 170-க்குமேலான சீக்கியர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இவைதவிர டி. ஐ. ஜி. அத்வலைக் கொலைசெய்துவிட்டுத் தங்கக் கோயிலுக்குள் ஒழிந்துகொண்டவனை மத்திய அரசு ஒப்படைக்கும்படி கேட்டும், அவனை ஒப்படைக்கக் கோயில் நிர்வாகம் மறுத்ததுடன் அரசுபடைகள் அத்துமீறிப் புகுந்தால் எதிர்த்துத் தாக்குவதற்கும் சீக்கியர் தயாராயுள்ளனர். இக்கொலையை மேற்கொண்டவனைக் கைதுசெய்யாத நிலையில் கடந்த 19-ந் திகதி மேலும் ஒரு பொலிஸ் அதிகாரி இரு இளைஞர்களால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டுள்ளார். மேலும் ஒரு ஆயுதக் களஞ்சியத்தை உடைத்து 14 ஸ்ரென் துப்பாக்கிகள், 28 ரைபிள்கள் என்பவற்றைத் தீவிரவாத சீக்கியர்கள் கைப்பற்றியுள்ளனர். "நாம் நீண்டகாலம் அநீதியை அனுமதித்து விட்டோம். இத்தீமையைத் தகர்த்தெறியத் தீர்மானித்துள்ளோம். எமது உரிமைகளைப்

பெறுவதற்காகப் பின்வாங்காது இறுதிவரை போராடுவோம் எனக் கடவுள்முன் சத்தியம் செய்கிறோம்" என அகாலிதால் தலைவரொருவர் கூறியுள்ளார். "நீண்டபோராட்டத்திற்கு"த் தயாராகும்படி கோரிக்கை விடுத்து அதற்காக ஒரு இலட்சம் பேர் கொண்ட தொண்டர் படையைத் திரட்டுவதில் சீக்கியர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். கடந்த 17-ந்திகதி நடைபெற்ற போராட்டத்தில் மேலும் 400 பேர் கைதுசெய்யப் பட்டுள்ளனர்.

"நீங்கள் ஒருகையில் துப்பாக்கியை ஏந்தியிருக்கும்வரை உங்கள் மறுகையை நாம் பற்றிக்கொள்ள மாட்டோம்" இவ்வாறு தம் மீது மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் அடக்கு முறையினால் கூறும் சீக்கியரின் போராட்டமானது உடனடியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு ஆயுதப் போராட்டமாக மாறியுள்ளதுடன் விரைவாகவும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இந்நிலையில் மத்திய அரசானது பொய் வாக்குறுதிகளை அளிப்பதும், அம்மக்கள்மீது ஆயுத பலாத்காரத்தைப் பாவிப்பதும் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அமையாது. அம்மக்களின் போராட்டத்தை மேலும் தீவிரமயப்படுத்தவே வழிகோலும். எனவே சீக்கிய மக்களின் போராட்டத்தினைக் குறித்துத் தனது காதுகளை இறுக மூடிக்கொண்ட இந்திய அரசு மனித உரிமை மீறல்களுக்காகவும், மற்றைய நாட்டு மக்களின் விடுதலைக்காகவும் உரத்துக் குரல்கொடுப்பது எந்தளவுக்கு ஆத்ம சத்தியான செயலாகும்?

தற்காலிக பாதுகாப்பிற்காகச் சுதந்திரத்தை விட்டுக்கொடுக்கும் மக்கள், பாதுகாப்பையும் அனுபவிப்பதில்லை, சுதந்திரத்தையும் அனுபவிப்பதில்லை.

குவாசாப்பா போர்

சல்லடோர் தலைநகரிலிருந்து 20 மைல்களுக்குள் கெரில்லாக்கள் தொடர்ந்து பயங்கரத் தாக்குதல்களை மேற்கொள்கின்றனர்.

எல்சல்லடோருக்கு மேலும் அமெரிக்க உதவி வழங்கப்படவேண்டும் என்று நேகன் நிர்வாகம் கடந்த வாரம் வற்புறுத்திய அதேவேளை உள்நாட்டில் என்றும் இல்லாதவாறு உள்நாட்டு யுத்தம் பரவியுள்ளது. சல்லடோ ரிய இடதுசாரிகெரில்லாக்கள் தமது பிரதான நடவடிக்கைகளை தென்கிழக்குக் கிராமப் புறங்களான மெரூசன், உசலுதான் பகுதிகளில் மேற்கொண்டார்கள். ஆனால், சன்சல்வடோரிலிருந்து வடக்கே 20மைல் தொலைவுள்ள குவாசாப்பாவிலும் அவர்களுக்கு ஒரு அணி இருந்தது. அண்மையில் ஃபிரி லான்ஸ் பத்திரிகையாளரான டொன் நோர்த், குவாசாப்பா கெரில்லாக்கள் மத்தியில் 42 நாட்கள் கழித்து நிழல் வீக்பத்திரிகைக்கு மனந்தளராக அவர்களது யுத்தம்பற்றி சொந்த அனுபவரீதியான அறிக்கையை அளித்தார். (25 சித்திரை 83 நிழல் வீக்கில் வெளியான இக்கட்டுரை தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.)

அந்தப் போருக்கான ஆயத்தங்கள் ஒரு தாள இசைக்கு ஒப்பாக உறுதியான முறையில் செய்யப்பட்டன. முதலில் 2000 கெரில்லாத் துருப்புக்களைக்கொண்ட தளத்திலிருந்து குவாசாப்பா பிரதேசத்தில் பயிற்சிச் செயற்திட்டங்கள் வளரத் தொடங்கியது. புரட்சித் தலைவர்கள் 24 மணிநேர ஆலோசனைகள் நடாத்தினார்கள். அதே வேளை வீரர்கள் தங்களுடைய ரைபிள்களை மீண்டும் மீண்டும் சுத்தம் செய்தார்கள். பின்னர் ஒரு நாள் நடு இரவில் புரட்சித் தளபதிகளில் ஒருவரான ரொபேர்ட்டோ ரொகா சாதாரண உடையும் பென் ஹாகன் பாணியிலான தொப்பியுமணிந்து தனது படைகளைத் திரட்டினார். “மக்களின் சிறந்த புதல்வர்கள் யார்?” என முழக்கமிட்டார் ரொகா. “போரிடவும், அழிக்கவும், கைப்பற்றவும் தயாராகவுள்ளவர்கள் தான்” என்று புரட்சியாளர்கள் இசைத்தார்கள். “தந்தை நிலம் அல்லது மரணம்” என்று ரொகா முழக்கமிட்டார். “வென்சரிமோஸ்”—நாங்கள் வெற்றியீட்டுவோம்—என புரட்சியாளர்கள் சத்தமிட்டார்கள்.

அது வெறும் உற்சாகமுட்டும் கோஷங்களல்ல. விடியும் முன்பாகவே சுசிரோட்டோவுக்கு இட்டுச்செல்லும் 5மைல் நீள பெருந்தெருவில் அமைந்துள்ள 6 இராணுவ, தேசிய பாதுகாப்பு நிலையங்களையும் ஏக

காலத்தில் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். கெரில்லாக்களும் அரசபடையினரும் மிகவும் பயங்கரமாகச் சண்டையிட்டார்கள். என்னை அழைத்துச்சென்ற புரட்சியாளர்கள் ஏறத்தாழ 50 யார்கள் தொடர்ச்சியாக ஓடி, பின் பற்றைக்குள் பாய்ந்து முன்னேறும் புரட்சியாளர்களை அழிப்பதற்காகத் தாழ்ப்புறப்பறந்துசெல்லும் அரசின் A-37 டிராகன் பீளை ஜெட் விமானங்களின் தாக்குதலிலிருந்து தப்பிக்க கொண்டார்கள். ஒரு காயமுற்ற தேசியக் காவலனையும் இரண்டு இறந்தவர்களையும் கண்ணுற்றபோது ஒரு கெரில்லா, எதிரிகள் மறைந்திருந்து சுடுவதிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு சென்று காயமுற்றவனைக் கொணர்ந்தான். எனது மெய்க்காப்பாளன் ஆர்ட்ரோ அந்தக் காவலனின் இரத்தம்தோய்ந்த கால்களைச் சுற்றி துணியால் தற்காலிகக் கட்டுப்போட்டான். “அவன் உயிர்வாழ்ந்தால் நாங்கள் போரில் கடுமையானவர்கள் என்றும், எதிரிகளை நாங்கள் கொல்லமாட்டோம் என்றும் எதிர்த்தரப்புக் காவலர்களுக்கு அவன் தெரிவிப்பான். அடுத்த தடவை நாங்கள் அவர்களுடன் சண்டையிடும்போது அவர்கள் இதை நினைவு கூருவார்கள்—இதனால் சில வேளைகளில் சாவதிலும்பார்க்க சரணடைவது மேல் என நினைத்து போரைக் கைவிடவும் கூடும்” என்று ஆர்ட்ரோ விளக்கினார்.

பெருந்தெருவின் ஒரு பக்கத்தில் உள்ள சீட்ரோ லா கம்பனூ என்ற குன்றில் மறைந்திருக்கும் இராணுவத்தைக் கைப்பற்றலாம் என்று புரட்சியாளர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் தளபதிகள் அரசபடைகளுடன் மோதுவதை விரும்பவில்லை. பின்வாங்கி, இரவின் இருளில் தாக்குதலை மீண்டும் தொடக்குவதாகத் தீர்மானித்தார்கள். விரைவில் புரட்சியாளர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றிய பொருட்களையிட்டு களிப்புற்றார்கள். 41 M-16 ரைபிள்கள் 1 M-30 இப்பந்திரத் துப்பாக்கி, 1 M-79 கிறனை டீலோன்சர், ஏராளமான அமெரிக்க இராணுவச் சப்பாத்துக்கள், 1 வாரத்துக்கு தேவையான வெடிமருந்துக்கள் என்பவற்றைக் கைப்பற்றியிருந்தனர். கைப்பற்றிய தேசிய காவலெருவனின் தலைக்கவசத்தினை ஆர்டீரோ அணிந்துகொண்டான். இரவு உணவினை முடித்து சிலமணி நேர ஓய்வின் பின் கெரில்லாக்கள் பெருந்தெருவுக்குத் திரும்பி, 12 வீரர்களைக் கொண்ட ஒரு இராணுவ நிலையத்தை திடீர் தாக்குதல் மூலம் கைப்பற்றினார்கள். பெருந்தெருவின் பிரச்சனைக்குரிய அந்தப் பகுதியை 26 மணிநேரம் அவர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தார்கள்.

கெரில்லாக்களுடனான எனது பயணம் இருவாரங்களுக்கு முன்னரேயே சன்சல்வடோரிலுள்ள பெர்சாடா டி அபிலியோ என்ற விடுதியில் தொடங்கிவிட்டது. ஓர் அழகிய இளம்பெண் என்னை அண்மித்து “என்ன நேரம்?” என வினவினாள். அந்தக் கேள்விக்கும் வேறும் பல கேள்விகளுக்கும் ஏற்கனவே ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சமிக்ஞை வார்த்தைகளில் பதிலுறுத்தேன். 5 மணித்தியாலங்களின் பின்னர் சன்சல்வடோரிய நகர எல்லைப்புற கிராமம் ஒன்றில் 30 கெரில்லாக்களுடன் நானிருந்தேன். ஆர்டீரோ, அலெக்ஸ், பிம்போ ஆகியோர் என்னைக் கைகுலுக்கி வரவேற்புக் கூறினர். “Buenasnoches, Periodista” “Vamonos” அதாவது “மாலைவந்தனம் பத்திரிகையாளரே, நாங்கள் செல்வோம்” என கூறினார்கள்.

பிரிவுகள் : கோச்சிமின் பாதை என அழைக்கப்படும் 20 மைல் நீள கரடுமுரடான பாதை வழியே கெரில்லா வீரர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள். இறுதியாக குவாசாப்பா போர்முனையின் மிகப் பெரிய கெரில்லாத் தளங்களில் ஒன்றான பலோ கிரன்டேயினை வந்தடைந்தோம். பரமுண்டா மார்ட்டி தேசிய விடுதலை இயக்கம் 5 கெரில்லா குழுக்களைக் கொண்டது. என்னை அழைத்துச் சென்றவர்கள் அவற்றில் மிகச் சிறிய குழுவான விவசாய, தொழிலாள புரட்சிக் கட்சி (PRTC) ஆகும். இவ் 5 குழுக்களும் குவாசாப்பாவினை பிரதிநிதிப்படுத்தியுள்ளன. இந்தக்கட்சி (PRTC) ஏனைய 4 புரட்சிப் பிரிவுகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு செயற்படுகிறது.

சுகிரோட்டோவுக்கு வெளியே பெருந்தெருவில் போர் நடைபெற்ற ஒருவாரம் வரையில் கெரில்லாக்கள் அந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றியுள்ள இராணுவ இலக்குகள் மீது இலேசான தாக்குதல்களை மீறிக் கொண்டார்கள். அதேவேளை இராணுவம் தங்களது படையில் 400 பேர்களை சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அந்த கெரில்லாக்குழுவில் ஒருவனான வெரோனிக்கா என்பவனால், புரட்சியாளரால் கைப்பற்றப்பட்ட அரசபடையினருக்கு “அரசியல் கல்வி” புகட்டப்பட்டது. “உங்களது கியூபா ஆலோசகர்கள் எங்கே?” என்று ஒரு கைதிகேட்டான். “இது எங்கள் புரட்சி” என்று வெரோனிக்கா கோபத்துடன் பதிலளித்தான். மேலும் “ஷெகுவேரா அவ்வந்தாலும் கூட அவரை நாங்கள் எங்களுக்காகப் போரிட இடம் கொடோம்.” சுகிரோட்டோ ஒரு கேந்திர முனையாகக் கருதப்படவில்லை என்றும் அரசபடைகள் சலடெனனகோவில் புதிய தாக்குதலைத் தொடங்குவார்கள் என்றும் இராணுவம் கூறியதாக சன்சல்வடோர் செய்தியொன்று ஒருநாள் இரவு தெரிவித்தது. குவாசாப்பா கெரில்லாக்க போரில் தாம் வென்றுவிட்டதாகவே கருதினார்கள்.

குவாசாப்பாவின் மீது மேற்கொள்ளப் பட்ட தாக்குதல் எல்லாவற்றிலும் பார்க்க மிகக் கடுமையான ஒரு தாக்குதலை மேற்கொள்ளுவதற்கான ஆயத்தங்களை இராணுவம் செய்து வருகின்றது என்பதை அவர்கள் (கெரில்லாக்கள்) அறியவில்லை. விரைவில் குவாசாப்பாவின் தெற்கு எல்லைப்புற காவல் நிலையமான சலிற்றேயை இராணுவம் கைப்பற்றியது; கடும் சண்டையினூடாக இராணுவத்தினரின் எதிர்கொள்ளலை உடைத்துக் கொண்டு எல்சப்பட்டோவிலுள்ள பண்ணை நிலங்களில் மறைந்திருந்து ஒரு தாக்குதலை கெரில்லாக்கள் மேற்கொண்டார்கள். ஏறத்தாள 150 கெரில்லாக்கள் நேருக்கு நேராக இராணுவத்தினருடன் சண்டையிட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எதிரான விமானத் தாக்குதல் எவ்வித பயனும் அற்றுப் போயின. இது ஒரு முக்கியமான போராகும். 50 இராணுவ வீரர்கள் உயிரிழந்தார்கள் என்று புரட்சியாளர்கள் கோரினார்கள். பின்னர் இரு சாராருமே சண்டையை நிறுத்தினார்கள். நடு இரவில் புரட்சித் தளபதிகள் பின்வாங்கும்படி கட்டளையிட்டனர்.

வெளியேற்றம் : மறுநாள் முழுவதும் கெரில்லாக்கள் அதுவரை கண்டிராத விமானத் தாக்குதலை அரசாங்கத்தினர் கட்டவிழ்த்தார்கள். முன்னைய தாக்குதலில் விமான ஓட்டிகள் அசாதாரண உயரத்தில் பறந்தார்கள். அவர்களது இலக்குகளும் தவறானவையாக இருந்தன. இம்முறை அவர்களுடைய தாக்குதல்கள் மிக நெருக்கமாக இருந்தமையால் எனது பற்கள் பதறத் தொடங்கின, சூரியன் அஸ்தமிக்கும் வேளையில் கெரில்லாத் தளமொன்றினை இராணுவம் கைப்பற்றியதோடு புரட்சியாளர்களின் பலோ கிறண்டே. கிராமத்திலுள்ள பலமிக்க தளத்தினை கைப்பற்றத் திடீசங்கற்பம் கொண்டது போலிருந்தது.

புரட்சித் தலைவர்கள் வெளியேறும்படி அறிவித்தார்கள். கிராமத்திலுள்ள கெரில்லா ஆதரவாளர்கள் அங்குள்ள பன்றிகள்,

கோழிகளை இராணுவத்திற்குப் பயன்படக் கூடாது என்பதற்காகக் கொல்லத் தொடங்கினர். நடுச்சாமம் அளவில் கெரில்லா அணியொன்று ஏறத்தாள 2000 மக்களை இராணுவத் தளத்தினூடாக சுசிரோட்டோவை தாண்டிச் செல்லும் பாதையால் வழிநடாத்திச் சென்றார்கள். அழும் குழந்தைகளின் வாய்களை தாய்மார்கள் தங்கள் கைகளினால் மூடினார்கள். தப்பிச்செல்லும் வழியில் ஒரு பெண் பிரசவித்தாள். “எங்களை வீணடிக்காதிருப்பது போரில் ஒரு முக்கியமான அம்சம்” புரட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான தளபதி சல்வடரா விளக்கினார். “எமது மக்கள் இன்னும் ஒரு சில வாரங்களில் குவாசாப்பவை புனரமைப்பார்கள்.”

மறுநாட்கால அந்த அசுதிகள் அணி ஒரு தெளிவான நீரோடையின் கரையில் ஓய்வுக்காகத் தங்கியது. குவாசாப்பாவின் மேலே கரும்புகை மேகங்களை தூரத்தே காணமுடிந்தது. அது இராணுவத்தினர் அந்தப்பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிக் கண்ணில் பட்டதை எல்லாம் அழிக்கிறார்கள் என்பதன் அறிகுறி. அண்மையிலுள்ள ரெனன் கோ நகரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த போது அந்த அணியின் தொடக்கத்திலிருந்த நூற்றுக்கும் அதிகமான மக்களை கொன்று விட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டார்கள். ரெனன்கோவுக்கு வெளியே படுகொலைக்கான அறிகுறிகள் எங்கும் நிரம்பியிருந்தன - பொசுங்கிச் சிதறிய துணிகள், சப்பாத்துக்கள், புத்தகங்கள் - உயிர்தப்பியவர்கள் ரெனன்கோவை அடைந்தபோது உள்ளூர் வாசியான ரெபேர்ட்டோ ஆழமற்ற புதை குழிகளைக் காட்டி டசிண்கணக்கான ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் கொலை செய்யப்பட்டு புதைக்கப்பட்டமையைக் கூறினார். பலியானவர்களின் சடலங்களை நான் பார்த்தபோது கழுமுகளினால் தசைகள் உண்ணப்பட்டு எலும்புக்கூடுகள் சுத்திகரிக்கப்பட்ட நிலையில் கிராமத்துநாய்கள் எலும்புகளை எடுத்துச் செல்வதையும் காணமுடிந்தது.

இந்த அட்டோழியங்களை அமெரிக்கப் பயிற்சிபெற்ற மேன்மையான பிரிக்கேடா இன்பன்டேரியா ரியாக்சனரியா இன்மீடியட்டா அட்லாகடினரே புரிந்ததாக ரெனன் கோ கிராமத்தவர் கூறினார்கள். அதற்கு ஆதாரமாக அப்படை அணியினரின் 2 வது ஆண்டு நிறைவினை ஒட்டி வாழ்த்துத் தெரிவிக்கும் முகமாக படைவீரர்கள் விட்டுச் சென்ற சின்னத்தினைக் காட்டினார்கள். Fmlnனிடையே செயற்பாட்டு இணைப்பிலுள்ள குறைபாடுகளினாலேயே ரெனன் கோ வில் 68 மக்களின் படுகொலை நிகழ்ந்தது என்று உளநர்வாசிகள் குறை கூறினார்கள். புரட்சித் தலைவர்கள் அதனைத் தங்களுடைய குற்றச்சாட்டுக்களாக ஏற்றுக்கொண்டதுடன் தளபதி சல்வடோரியா கெரில்லாக் கள் தமது அமைப்பு ரீதியான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று உறுதி கூறினர்.

அதனையடுத்த சண்டையில் புரட்சியாளர்கள் அட்லாகடில் அன்யைச் சேர்ந்த ஒரு இளம் லெவ்டினன்ட் ஒருவரைக் கைப்பற்றினார்கள். இவர் சன்சல்வடோரியலுள்ள இராணுவப் பயிற்சித் கல்லூரியிலிருந்து அண்மையிலேயே வெளியேறியவர். புரட்சியாளர் குழுவினுள்ள அரசியல் அதிகாரியான ரவுல் என்பவர் அந்த லெவ்டினன்ட்டிடம் எந்தெந்த இராணுவப் பாடப் புத்தகங்களை வாசித்துள்ளாய் என்று கேட்டார். “நான் வென் கினோவில், மாவோ, ஜிபாப், ஷேகுவேரா ஆகியோரை வாசித்துள்ளேன்” என்று அவனிடம் கூறினேன் என்று ரவுல் தெரிவித்தார். ஆனால் அந்த லெவ்டினன்ட் “அதிகமாக ஐசனோவரையும், மக் ஆதரையும் தான் படித்ததாக கூறினான்.” அப்போது எந்தவிதமான போருக்கு தயார்ப்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் அதிசயித்தேன். மிக விரைவில் அட்லாகடில் அணியின் தாக்குதலின் கடுமையாலேயே புரட்சியாளர்கள் பின்வாங்க முடிவு செய்தார்கள். சுச்சிட்லான் லாவியை 6 சிறிய வள்ளங்களில் கட்டப்பதற்கு 2000 மக்கள் காத்திருந்தமை சிறிய அளவிலான டன்கேக்கை ஒத்திருந்தது. வழமைபோல் மாலை 6 மணிக்கு படையினர் போரை நிறுத்தினார்கள். இறுதி

யாக எல்லோரும் வாழியை கடந்து 2 நாட்களின் பின்னர் புரட்சியாளர்கள் சான் அன்டோனியோ ரன்சோல் எனும் இடத்திலுள்ள இடைநிலையத்தை அடைந்தார்கள்.

சாந்தப்படுத்தல் : புரட்சியாளர்கள் 5 நாட்கள் அங்கு தங்கிய பின்னர் குவாசாப்பாவுக்கு மீண்டும் திரும்பும்படி கட்டளை வந்தது. சன் பிரான்சிஸ்கோவுக்கோ லெம்பா எனும் நகரில் உணவு வழங்குவதற்காக சில புரட்சியாளர்களுடன் நான் சென்றிருந்தேன். அந்த நகரத்து விற்பனை நிலையத்தின் உரிமையாளர், நான்தான் அவர்களது ரூப்ய ஆலோசகரோ என கெரில்லாக்களிடம் வினவினர். அதற்கு அவர்கள் “இல்லை” எங்களுக்கு ஒரு அமெரிக்க ஆலோசகரும் இருக்கிறார் எனச் சிரித்தபடியே கூறினார்கள். இறுதியாக எரிந்து சாம்பரான குவாசாப்பாவினை வந்தடைந்தோம். படுகொலை செய்யப்பட்ட மாடுகளும் குதிரைகளும் அழகிய உடல்கள் எங்கும் சிதறிக்கிடந்தன. “பயங்கரவாதிகளை ஆதரிப்பவர்களுக்கு இதுதான் நிகழும்” என்று ஒரு எரிந்த வீட்டின் ஒட்டில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த காட்சி வியட்னாம் போரில் பத்திரிகையாளனாக நான் பணியாற்றியபோது கண்ட காட்சிகளை நினைவுக்கு கொண்டுவந்தது. கிராமிய “சாந்தப்படுத்தும்” திட்டம் ஒன்றின் மூலம் மக்களின் மனதைத் தன்பால் கவரலாம் என சல்வடோரிய அரசாங்கம் தம்பியது.

அன்றிரவு, குவாசாப்பா படையெடுப்பில் அமெரிக்க இராணுவ உதவித் திட்டத்தின் கீழ் 50 லட்சம் அமெரிக்க டொலர்கள் செலவிடப்பட்டதாக அரசாங்கம் தெரிவித்தது என சல்வடோர் வானொலி அறிவித்தது. கெரில்லா அணியில் எத்தனைபேர் இறந்தார்கள் என புரட்சியாளர் தளபதி யொருவரிடம் நான் கேட்டேன். குவாசாப்பாவிற்குள் இராணுவம் தலையிட்ட பின்னர் 100 மக்களைக் கொன்று 20 கெரில்லாக்களைக் காயப்படுத்தியும் எல்லாமாக 5 கெரில்லாக்களையே கொன்றது. அந்தத்தளபதியின் கணிப்பு சரியானால் ஒரு கெரில்லாவின் விலை 10 லட்சம் அமெரிக்க டொலராகும்.

ஷே குவேரா : அரசிற்குப் பயங்கரவாதி, மக்களிற்குப் போராளி

1967 ஐப்பசி 8 பொலிவியாவிலுள்ள கெரில்லாக்களது தளம் அரசு படைகளினால் சுற்றி வீளைக்கப்பட்டது. கடந்த 11 மாதங்களாக ஷே குவராவினால் தலைமை தாங்கப்பட்டுப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வந்த இக் கெரில்லா அமைப்பானது அரசு படைகளினால் நிர்மூலமாக்கப்பட்டது. ஷே குவேரா காயமுற்ற நிலையில் கைதுசெய்யப்பட்டு உடனேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இவன் தன் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வாழும் மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுவதிலேயே கழித்தவன்.

1928 ஆனி 14 இல் ஆர்ஜன்ரீனாவில் ரொசாய்ரோ எனும் இடத்தில் பிறந்த இவன் 1953 இல் தனது மருத்துவப் படிப்பினை முடித்துக்கொண்டான். தனது கல்லூரி நாட்களில் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களையும் சுற்றிப் பார்ப்பதில் ஆர்வம்கொண்டிருந்தான். இத்தகைய ஆர்வமே இவனுக்கு மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராட வேண்டியதன் அவசியத்தினை வலியுறுத்தியது.

இவனது பிரயாணங்களில் மெக்ஸிக்கோ வாழ்வானது ஒரு திருப்பத்தினை ஏற்படுத்தியது. இங்கு பிடலையும், பிடலின் சகோதரர் றவுல் கஸ்ரோவின்யும் சந்தித்தகனூடாக இவனும் அவர்களுடன் கியூபா மக்களது விடுதலைக்காகப் போராடுவதில் இணைந்தான். 1956 இல் கியூபாவிற்குள் வந்திறங்கிய கஸ்ரோ, குவராவின கெரில்லா அணியானது 1959 இல் கியூபாநாட்டினை பட்டிஸ்டாவின் கொடூர ஆட்சியிலிருந்து விடுவித்தது. இங்கு இவர்களினால் முன் வைக்கப்பட்ட கெரில்லா பேரராட்டம் அரசினால் "பயங்கரவாதம்" என வர்ணிக்கப்பட்டது. கியூபாவின் கம்யூனிஸ் கட்சியானது

இவர்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கெரில்லாப் போராட்டத்தினை ஒரு போராட்டமாக அங்கீகரிக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையிலேயே இவர்கள் தம் மக்களை, தம் நாட்டினை கொடுமையான ஆட்சியிலிருந்து விடுவித்தனர்.

இக் கியூபா புரட்சியின் வெற்றியின் பின்னர் அந்நாட்டின் அமைச்சராக இருந்த குவேரா, 1965 இல் நாட்டினைவிட்டு வெளியேறுகின்றான். [அவ்வாறு வெளியேறும் போது எழுதிய கடிதமே கீழே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.] இவ்வாறு வெளியேறிய அவன் பின் பல நாடுகட்கும் சென்று 1966 இல் பொலிவியாவில் வந்து கெரில்லா அணியை உருவாக்கிவரும்பொழுதே அரசு படைகளினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான்.

குவேராவினால் எழுதப்பட்ட நூல்களுள் "கெரில்லா போர்த்தந்திரங்கள்", "கியூபா புரட்சிப் போராட்ட வரலாறு", "கியூபாவில் மனிதனும் சோஷலிசமும்" என்பன பிரசித்திபெற்றவை. அவன் தனது கட்டுரை ஒன்றில் பிறநாட்டுப்புரட்சி அனுபவங்களைக் கற்றல் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறுகின்றான்: "ஒவ்வொரு கண்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் உள்ள பிரத்தியேகமான நிலைகளை ஆயுதந்தாங்கிய புரட்சிப் போராட்டம் நேர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்பது வெளிப்படை. மற்ற நாட்டுப் புரட்சியின் அனுபவங்கள் படிப்பினையாக இருந்தாலும், அது இறந்த காலத்தின் அனுபவங்கள். அதை நிகழ்காலச் செயலில் பிரயோகித்துக் காரியத்தைக் கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஒரு புரட்சி நிகழ்கால நிலைகளை நேர்கொள்ளல் என்பது, நிச்சயமாக இறந்தகால அனுபவ நிலைகளிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்."

கியூபாப் புரட்சியின் சில காலங்களின்பின், ஏனைய நாடுகளின் விடுதலைக்காகப் போராடக் கியூபாவின் விட்டு வெளியேறிய குவேராவினால் பிடலுக்கும், கியூபா நாட்டு மக்கட்கும் இறுதியாக எழுதிய கடிதம் :

விவசாய ஆண்டு,
ஹவானா, கியூபா.

பிடல் :

இந்தக் கணப்பொழுதில் நான் பல விடயங்களை நினைவுகூருகின்றேன். மரியா அந்தோனியாவின் வீட்டில் உங்களைச் சந்தித்ததையும், எனது வருகையைப்பற்றி நீங்கள் எடுத்துக் கூறியதையும், தயார்படுத்தலின்போது எமக்கிடையே காணப்பட்ட உறுதியுடன் கூடிய பதட்ட நிலையையும் நான் நினைவுகூருகின்றேன். மரணமடைந்தால் அதுபற்றி அறிவிக்கப்படவேண்டியவர் யார் எனக் கேட்டு ஒருநாள் அவர்கள் வந்தார்கள். நாங்கள் மரணமடையக்கூடிய சாத்தியம் இருக்கிறது என்ற உண்மை அந்நேரத்தில் எங்கள் எல்லோரையும் பாதித்தது. ஆனால், ஓர் உண்மையான புரட்சியில் ஈடுபடும் ஒவ்வொருவரும் ஒன்றில் வெற்றியடைகிறார்கள் அல்லது மரணமடைகிறார்கள் என்ற மகத்தான உண்மையினை நாங்கள் பின்பு புரிந்துகொண்டோம். வெற்றியின் பாதை நெடுகிலும் எத்தனை தோழர்கள் வீழ்ந்திருக்கிறார்கள் ?

நாங்கள் இன்று அளவுக்கதிகமாக அனுபவமுதிர்ச்சியைப் பெற்றுவிட்டதால் எந்த விடயமும் எங்களுக்கு அதிர்ச்சி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. ஆனால் வரலாறு தன்னை மீண்டுவரச் செய்கிறது. கியூபாவின் புரட்சிக்காக, அதன் மண்ணில் நின்று எனது கடமையை நான் நிறைவேற்றிவிட்டதாகக் கருதுகின்றேன். அதனால் நான் விடை பெற்றுக்கொள்கின்றேன். உங்களிடமிருந்தும், தோழர்களிடமிருந்தும், கியூபாவின் மக்களிடமிருந்தும் நான் விடைபெறுகின்றேன்.

கட்சியின் தேசியத் தலைமைப்பீடத்தில் நான் வகிக்கும் பதவி, அமைச்சர் பதவி, படையிலுள்ள மேஜர் பதவி என்பவற்றிலிருந்து விலகிக்கொள்வதுடன் எனது கியூபாவின் பிரஜை என்ற குடியரிமையிலிருந்தும் சம்பிரதாயபூர்வமாக விலகிக்கொள்கின்றேன். சட்டரீதியான எதுவும் கியூபாவுடன் என்னை இணைக்கமாட்டாது. ஆனால் கியூபாவின் மக்களுடன் என்றும் அறுக்கமுடியாத பிணைப்பைக் கொண்டிருப்பேன்.

எனது கடந்த காலத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, புரட்சியின் வெற்றிக்காக நேர்மையுடனும், அர்ப்பணிப்பு மனப்பாங்குடனும் நான் உழைத்திருப்பதாக எண்ணுகின்றேன். ஆனால் என்னுடைய பாரிய தவறு ஒன்றையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் : சியரா மாஸ்த்ராவில் உங்களை முதன்முதலில் சந்தித்தபோது உங்களை அதிகளவில் நம்பாததுடன் உங்களிடம் ஒரு தலைவனுக்கும், ஒரு புரட்சியாளனுக்கும் இருக்க வேண்டிய பண்புகள் இருந்ததை உடனடியாகப் புரிந்துகொள்ளவும் தவறிவிட்டேன்.

கியூபாவில் நான் வாழ்ந்தகாலம் மிகவும் ரம்மியமானது. கரீபியன் நெருக்கடி சோகமால தாயினும் பிரகாசமிக்க நாட்களில் நான் உங்களருகே வாழ்ந்ததையிட்டுப் பெருமையடைகின்றேன்.

அந்நாட்களில், உங்களைவிடப் புத்திக்கூர்மையும், விவேகமுமுடைய தலைவர்கள் உலகில் வெகுசிலரே இருந்திருக்கமுடியும். தயக்கமின்றி உங்களைப் பின்பற்றியதற்கும், உங்களுடைய சிந்தனை முறையுடன் என்னை இணைத்துக்கொண்டதற்கும் நான் மிகவும் பெருமைப்படுகின்றேன்.

உலகின் ஏனைய நாடுகள் எனது சிறு முயற்சியினை வேண்டி நிற்கின்றன. நீங்கள் கியூபாவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றதால் (உங்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட) உங்களால் இம்முயற்சி முடியாமற்போனதால் அதனை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எனவே, நாங்கள் பிரிவதற்கான நேரம் வந்துவிட்டது.

மகிழ்ச்சியும், துக்கமும் கலந்த ஒரு உணர்வுடனேயே நான் இதனைச் செய்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்மாணிப்பவன் என்றவகையில், எனது நம்பிக்கைகளில் மிகச் சிறந்தவற்றையும், நான் விரும்புவர்களில் அதிகமாக நேசிப்பவர்களையும் நான் இங்கே விட்டுச்செல்கின்றேன். அது என்னை ஆழமாக வருத்துகின்றது. நீங்கள் எனக்குள் வளர்த்துவிட்ட புரட்சியின்மீதான விசுவாசத்தினையும் எனது மக்களின் புரட்சிகரமான உணர்வையும் புதிய போர்க்களங்களுக்கு நான் என்னுடன் எடுத்துச் செல்கின்றேன். நான் எங்கெங்கு இருந்தாலும் அங்கே ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகப் போராடுவது என்ற, கடமைகள் யாவற்றிலும் மிகப் புனிதமானது எனக் கருதப்படுவதை நிறைவேற்றும் வேட்கையுடன் நான் புறப்படுகின்றேன். இவ்வேட்கை அளவற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருவதுடன், எனது காயங்களையும் ஆற்றுகின்றது.

மிகச் சிறந்த ஒரு உதாரண நாடாகத் தன்னை உருவாக்கிக்கொள்வதைத் தவிர, ஏனைய பொறுப்புக்களிலிருந்து நான் கியூபாவை விடுவிக்கின்றேன். நான் எங்கே வாழ்ந்தாலும், ஒரு கியூபாவின் புரட்சிவாதிக்குரிய பொறுப்புணர்வுகளுடனேயே வாழ்வேன்.

எனது மனைவிக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எத்தகைய பொருள் உடைமைகளையும் விட்டுச் செல்லாமைக்காக நான் வருந்தவில்லை. அதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நான் அவர்களுக்காக எதையும் கேட்கமாட்டேன். கியூபாவின் ஏனைய மக்களைப்போல, அவர்களையும் கியூபாவின் அரசு வாழவைக்கும்.

உங்களுக்கும், கியூபாவின் மக்களுக்கும் நான் நிறையவே சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆனால் அவை அவசியமற்றவை. நான் உண்மையாகச் சொல்ல விரும்புவன வற்றைச் சரியாக வெளிப்படுத்தும் சக்தி சொற்களுக்கு இல்லை.

வெற்றிப் பாதையில் தொடர்ந்து முன்னேறுங்கள் !

எனது முழுமையான புரட்சிகர உணர்வுடன் உங்களைத் தழுவிக்கொள்கின்றேன்.

ஷே.

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எவ் இடர்வரினும் தமிழீழ இலட்சியத்திற்காக தம்மைப் பலியிட்டு வாழும் அம் மக்களின் உரமான எண்ணத்தை தேர்தல் முடிவுகள் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. யாழ். மாவட்ட மக்களைவிட இவர்களே தமிழீழ இலட்சியத்தின் பால் அதிகம் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள்.

எனவே தொகுத்து நோக்கின் ஆக் கிரமிப்பு அரசு இயந்திரத்தால் எவ் இடர் வரினும் தமிழீழ இலட்சியத்திலிருந்து இம்மி

யளவும் இறங்கமாட்டோம் என்ற திரு கோணமலை, வவுனியா, மட்டக்களப்பு மக்களின் உரமான எண்ணத்துக்கு மதிப்பளிப்பதாக யாழ். மாவட்ட மக்கள் ஆயுதமேந்திய இளைஞர்களின் பக்கம் நிற்பது அமைகின்றதோடல்லாமல் தமிழீழ இலட்சியத்திலிருந்து பிறனும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தலைமைக்கு எதிராக ஏற்பட்டு வருகின்ற நெருக்கடியையும், இளைஞர்களின் கை ஓங்குவதையும் தேர்தல் முடிவு வெளிக் கொணர்ச்சின்றது எனலாம்.

தென்னாபிரிக்கா - சமூக அநீதியின் மறுபெயர்

ஆனி மாதம் 9-ந் திகதி தென்னாபிரிக்கா வின் 'பிரிட்டோறியா' எனுமிடத்தில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களான தில்லி மொகொரேன் (23) [Thelle Mogoerane], ஜெரி மொசொலொலி (23) [Jerry Mosololi], மார்க்கஸ் மொட்டங் (27) [Marcus Motaung] ஆகிய மூன்று கறுப்பினத் தேசிய வீரர்கள் வெள்ளையர் அரசாங்கத்தால் தூக்கிலிடப்பட்டனர். மூன்று பொலிஸ் நிலையங்களைத் தாக்கி நான்கு ஆயுதப்படையினரைக் கொன்றனர் என்ற குற்றத்தின் பேரிலேயே இந்த விடுதலை வீரர்களுக்கு இன வெறித் தென்னாபிரிக்க அரசு மரணதண்டனையை நிறைவேற்றியது. தென்னாபிரிக்க இனவெறி அரசின் இக் கீழ்த்தரமான செயலினை எதிர்த்துப் பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகளுட்பட உலக நாடுகள் பல கண்டித்துள்ளன. இதன் எதிரொலியாகக் 'ஜொஹன்ஸ் பேர்ச்சில்' பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பரவலாகத் தென்னாபிரிக்காவில் பலத்த ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தினர்.

வெள்ளையர்களின் குடியேற்றமும் ஒடுக்குமுறையும் :

ஆபிரிக்காவில் 85 வீதமான சுதேச கறுப்பின மக்கள் மீது, சுமார் 15 வீதமான வெள்ளையர்களால் அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கமானது அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலாச்சாரம் ஆகிய சகல வழிகளிலும் மிகக் கொடுமான முறையில் ஒடுக்குமுறையினை மேற்கொண்டு வருகிறது. தென்னாபிரிக்க மண்ணினுள் கனிப்பொருள் வடிவில் புதைந்திருக்கிறதற்கும் பெருமளவு செல்வம் வெள்ளையர்கள் அந்நாட்டினை ஆக்கிரமிப்பதற்கு முக்கியமான காரணியாக அமைந்தது. தங்கம், வெள்ளி, செப்பு போன்ற உலோகப் படிவுகள் பெருமளவு காணப்பட்ட நிலப்பகுதிகளை தமதாக்கிக்கொண்ட வெள்ளையர்கள், அப்

பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த கறுப்பின மக்களை இயற்கை வளமற்றதும், மழைவீழ்ச்சி குறைவானதுமான பிரதேசங்களுக்குத் துரத்தினர். இவ்வாறு தென்னாபிரிக்காவில் கறுப்பின மக்களின் குடியேற்றங்கள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டன. இக்குடியேற்றங்களில் வாழும் கறுப்பினர்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் வெள்ளையர்கள் மீது தங்கியிருக்கக் கூடியதாக இவ்வமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கறுப்பினர்களின் குடியேற்றப் பிரதேசங்கள் எவ்வித மூலவளங்களையும் கொண்டிராததால் அம் மக்கள் தமது சீவியத்தினை நடாத்துவதற்கு தொழில்தேடி வெள்ளையர் பிரதேசங்களுக்குச் செல்லவேண்டியுள்ளது. எனினும், எந்தவொரு கறுப்பினப் பிரஜையும் வெள்ளையர் அரசாங்கத்தின் உத்தரவு பெறாமல் அப்பிரதேசங்களில் தங்கியிருப்பது சட்டத்தினால் தடைசெய்யப் பட்டுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு கறுப்பினப் பிரஜை 72 மணித்தியாலங்களுக்கு வெள்ளையர் பிரதேசத்தில் அனுமதி பெறாமல் தங்கியிருக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், இன்று ஒரு இரவேனும் அனுமதி பெறாது தங்கியிருக்கும் கறுப்பினப்பிரஜை சட்டத்தின்முன் குற்றவாளியாகிறான். இதேபோல், கறுப்பின மக்கள் தம் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் மிகக் கடுமையான பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. 31 லட்சம் கறுப்பின மாணவர்களுக்கு 54,000 ஆசிரியர்களும், 8 லட்சம் வெள்ளையின மாணவர்களுக்கு 42,000 ஆசிரியர்களும் காணப்படுகின்றனர். மொத்தமாகக் கூறின், ஒரு கறுப்பினக் குழந்தையின் கல்விக்காக 9 அமெரிக்க டொலர்களைச் செலவிடும் அரசாங்கம், ஒரு வெள்ளையினக் குழந்தைக்கு 60 அமெரிக்க டொலர்களைச் செலவிடுகிறது. கறுப்பினக் குழந்தை வெள்ளையர்களின் பாடசாலைகளில் கல்விகற்க முடியாது. அதேபோல், எந்த

வொரு கறுப்பினப் பிரஜையும் தன்னினக் குழந்தைக்கு இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்க முடியாது. கறுப்பின மக்கள் தமது பிரதேசங்களில் வசித்தாலும்கூட, 1971-ம் ஆண்டு தகவலின்படி 1:40 அமெரிக்க டொலர்களை வரியாக அந்நாட்டு அரசிற்குச் செலுத்த வேண்டும். மேலும் வெள்ளையர் பிரதேசங்களில் நடமாடும் எந்தவொரு கறுப்பினப் பிரஜையும் தம்மை அத்தாட்சிப்படுத்தும் அடையாள அட்டையைப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கு எந்தநேரத்திலும் காட்டக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். தொழிலமைப்பைப் பொறுத்தவரை, எக்கறுப்பினப் பிரஜையும் எந்தவொரு காரணமுமின்றி வேலையிலிருந்து நீக்க வெள்ளையின அதிகாரிகளுக்கு உரிமை உண்டு. திருமணங்களிற்கூட ஒரு கறுப்பினப் பிரஜை தனக்குப் பிடித்தவொரு வெள்ளையினப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வது சட்டத்தின்முன் அவனைக் குற்றவாளியாக்கும் ஒரு செயலாகும். இவ்வாறு மிகக் கேவலமான ஒரு சாதாரண மனிதனுக்குரிய உரிமைகளைக்கூடப் பெறமுடியாத நிலையிலேயே தங்கள் பிரதேசங்களில் கறுப்பின மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தென்னாபிரிக்கரின் போராட்ட வடிவங்கள் :

இத்தகைய கொடுமான, மனிதநேயங்களுக்கப்பாற்பட்ட ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்களை எதிர்த்துத் தென்னாபிரிக்க மக்கள் தமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினை 1912-ல் ஒன்றுபட்டரீதியில் ஆரம்பித்தனர். ஆரம்ப காலகட்டத்தில் மத்தியதர வர்க்க மக்களின் போராட்டமாக இது காணப்பட்டபோதிலும், பின்னர் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து சகல கறுப்பின மக்களினதும் போராட்டமாக இது உருவெடுத்தது. 'ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ்' என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு ஆபிரிக்க மக்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டனர். ஆரம்பத்தில் மிதவாதத் தன்மை கொண்டிருந்த இவ்வியக்கம், 1948-ல் 'நிற ஒதுக்கற் கொள்கை' நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டத் தொடங்கியதிருந்து

திவிரமான அரசியல் இயக்கமாக மாறியது. இவ்வியக்கத்திற்குக் கறுப்பின மக்கள் மட்டுமன்றி, தென்னாபிரிக்காவில் வாழ்ந்த ஆசியர்கள், கலப்பு நிறத்தவர்கள், முற்போக்குத் தன்மைகொண்ட வெள்ளை இனத்தவர்களும் தமது ஆதரவை வழங்கினர்.

1952-ல் அநீதியான சட்டங்களை எதிர்த்து, 'ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ்' போராட்டத்தினை ஆரம்பித்தது. இவர்கள் சமாதான வழியிலேயே தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்த போதிலும், தென்னாபிரிக்க அரசாங்கம் 8,000 பேரைக் கைதுசெய்து சிறைகளில் அடைத்தது. 1955-ல் காங்கிரஸ் சுதந்திரப் பிரகடனம் ஒன்றை அறிவித்தது. ஆனால் அரசாங்கம் காங்கிரஸின் 150 தலைவர்களைக் கைதுசெய்து அரசைக் கவிழ்ப்பதற்குச் சதி செய்தார்கள் எனக் குற்றம்சாட்டிச் சிறையிலிட்டது. 1957-ல் பெண்களுக்கு அடையாள அட்டை வழங்குவதினை எதிர்த்தும், 1960-ல் ஆபிரிக்காவின் குடியேற்றப் பிரதேசங்களை உருவாக்குவதினை எதிர்த்தும் தேசிய காங்கிரஸ் போராட்டங்களைத் தொடங்கியது. பங்குனி 1960-ல் இடப்பெயர்வுச் சட்டத்தின் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்து 'சாப்விவே' (Sharpville) எனுமிடத்தில்நடைபெற்ற ஊர்வலத்தின்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்தாக்குதலில் தப்பியோட முனைந்த 69 பேர் சுடப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இச்சம்பவங்களினைத் தொடர்ந்து 'ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ்' தடை செய்யப்பட்டதுடன், அவ்வியக்கத்தின் பல தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுச் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து தலைமறைவு இராணுவ நடவடிக்கைகள் போராட்ட வடிவங்களாக உருவெடுத்தன. 'உம்கொன்ரோ வீ சிஸ்வே' (Umkhonto we Sizwe) என்ற இயக்கமும், 'போக்கோ' (poqo) என்ற இயக்கமும் இராணுவ இயக்கங்களாகப் பரிணமித்தன. 1963-ல் 'நெல்சன் மண்டலா'வும், ஏனைய தேசியவாதத் தலைவர்களும் கைதுசெய்யப்பட்டபோது பெருமளவு தாக்குதல்களை இவ்வியக்கங்கள் மேற்கொண்டன.

‘ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸ்’ தடை செய்யப்பட்ட பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் வெற்றிடத்தைத் தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மாணவரீயக்கமும், கறுப்பின மக்கள் கூட்டமைப்பும் ஓரளவுக்கு நிறைவுசெய்தன. கறுப்புஇன மக்களிடையே சுயஉதவி முறையிலமைந்த வேலைத் திட்டங்களையும், சுய கல்வி முறையினையும், பல சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் இவர்கள் மக்களிடையே ஏற்படுத்தினர். இவர்கள் மனித உரிமைகள் — ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள் — அரசியல் தர்மங்கள் போன்றவற்றின் துச்சமாக மதிக்கும் தென்னாபிரிக்க அரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டும் முகமாக 1976 ஆனி 16-ந் திகதி சகல தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மாணவர்களை உள்ளடக்கிய தரன் ஒரு பிரமாண்டமான ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தினை நடத்தியபோது, தென்னாபிரிக்க அரசின் கூலிப்படைகளான ஆயுதப்படையினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் மிருகத்தனமான முறையில் கலைக்கப்பட்டது. அச்சம்பவத்தில் சுமார் 618 மாணவர்கள் உயிரிழந்திருக்கலாமென இன-உறவுக்கான இஸ்தாபனம் குறிப்பிட்டுள்ளது. பலர் கைது செய்யப்பட்டு மனிதத் தன்மையற்ற சித்திரவதைகளுக்குள்ளாகினர். இந்நாளில் தென்னாபிரிக்க கிறிஸ்தவ நிறுவனத்தின் முக்கிய அங்கத்தவர் ஒருவரான டெண்ணெருத்தி கைது செய்யப்பட்டு, ஒரு பெண் கைது செய்யப்பட்டதன்பேரில் சாட்சியாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இவர் காரணமில்லாமல் மூன்று நாட்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தபோது பொலிசாரினால் கைதுசெய்யப்பட்டு மனிதாபிமானமற்ற முறையில் இம்சைப்படுத்தப்பட்ட மூன்று இளம் பெண்களைச் சந்தித்து அவர்களுடன் உரையாடிய போது அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள். “நாங்கள் இங்கு குரூரமான முறையில் காயப்படுத்தப்பட்ட மக்களுடனும், அடையாளம் காணமுடியாது கொலைசெய்யப்பட்ட சடலங்களுடனும் பொலிஸ் வாகனத்தில் ஏற்றி வரப்பட்டோம். காயப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தரையில் கிடத்தப்பட்டு அவர்கள் சாகும்வரை மீண்டும் அவர்களது உடம்புகளின்மேல் பொலிசார் அங்குமிங்கும் நடந்தார்கள்.”

“ஆனி 16-ம் 17-திகதி இரவுகளில் பொலிசாருக்கும், கைதுசெய்யப்பட்ட மாணவர்களுக்குமிடையில் கடும்சண்டை நடந்தது. இரக்கத்துடன் அனுதாபம் காட்டும் படி கேட்டவர்கள் யாவரும் பொலிசாரால் மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். துப்பாக்கி ரவைகளைத் தீர்க்கும் சத்தமும் இடைக்கிடை ஒலித்தது. இச்சண்டையில் சிறைப் பாதுகாவலர்கள் பொலிசாருக்காகக் குரலெழுப்பினர். யூன் 18 அதிகாலையில் நாங்கள் வேறுசிறைச்சாலைக்கு மாற்றப்பட்ட போது அங்கு பல சடலங்களின் மத்தியிலேயே நடந்து சென்றோம்.”

இக்கலவரமானது ஸ்வீற்றோ, கேப் டவுன் (Soweto and Cape Town) ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றது. தாக்குதலானது பொலிசாரின் தூண்டுதலின்பேரில் குடிபெயர்ந்த மாணவர்கள், மற்றும் பட்டணம்வந்த கறுப்பின மக்கள்மீதும் குரூரமான முறையில் நடைபெற்றது.

இவ்வாறு மனிதத் தன்மையற்ற மரணங்களும், சித்திரவதைகளும் நாளுக்குநாள் அங்கு நடைபெற்றது. வருடாவருடம் சுமார் 3 மில். கறுப்பினமக்கள் கைதுசெய்து சிறையில் அடைக்கப்படுவதும், சிறையில் 340 கறுப்பினர்கள் இறப்பதும், 120 மரணதண்டனையும் தென்னாபிரிக்காவில் நடைபெறுகிறது. தென்னாபிரிக்காவில் நடைபெறும் இத்தகைய சம்பவங்கள் நாகரீக உலகைத் தலைகுனிய வைப்பதாக உள்ளது ஆபிரிக்க மக்கள் சிந்தும் ஒவ்வொருதுளி இரத்தமும் தென்னாபிரிக்காவில் புதிய வரலாறு படைக்கும் நிகழ்ச்சியினை ஆரம்பமே. வெள்ளையர் குமபலின் அடிவருடிகளான பொலிசார்களின் துப்பாக்கியும், சித்திரவதைகளும் அவர்களின் உரிமைக் குரலை மழுங்கடிக்க முடியாதன. சுதந்திரக் காற்றினைச் சுவாசிப்பதற்கு தென்னாபிரிக்க மக்கள் ஆத்ம உணர்வோடு மேற்கொண்டுள்ள போராட்டத்தின் வளர்ச்சியை நோக்குகின்றபோது அவர்களுக்கு ஒரு சுபீட்சமான வாழ்வு கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையை அளிக்கின்றது.

சல்வடோரில் பெண்கள்

[சித்திரை 6-ம் திகதி சல்வடோரிய பெண் கெரில்லாக்கமாண்டர் மெலிடா அனூயா மொண்டேஸ் 82 தடவை சுத்தியால் குத்தப்பட்டு மனசுவாவில் வைத்துப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இக் கொலையானது அமெரிக்க சி. ஐ. எ. உளவுப்படையால் சல்வடோரிய கெரில்லாக்களது வெற்றியினை முறியடிக்கும் முகமாக மேற்சொள்ளப் பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர் பல்லைக்கழகமொன்றில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றி, பத்தகப் பூச்சியாக அல்லாது நாட்டின் நிலைமைக்கேற்ப இராணுவ சர்வாதிகாரத்தினை எதிர்த்து முகமாக ஆனி 21-ல் சல்வடோரிய கல்வியாளர் தேசிய கழகம் என்ற இயக்கத்தினைத் தோற்றுவிக்க உழைத்தார். இவர் வெகுஜன புரட்சிகர அணியினது தலைமைக்குழுவின தீவிர உறுப்பினருமாவார். இவரது இத்தகைய நடவடிக்கைகளினால் சிறைகளிலடைக்கப்பட்டு சித்திரவதைகளைச் செய்தகளைத் தொடர்ந்து இவர் 'அன்னு மரியா' எனப் பெயரைமாற்றி மறைமுக இயக்கங்களில் பணியாற்றிவரத் தொடங்கினார்].

சல்வடோரிய இராணுவ அரசுக்கெதிராக உக்கிரமான பெரிய அளவிலான தீவிரமான போராட்டங்களை நடாத்தி வருபவை எல்சல்வடோரின் FMLN அமைப்பும், (Farabundo Marti front for National Liberation), FDR அமைப்பும் (Democratic Revolutionary Front) ஆகும். எல்சல்வடோரிய அரசியலில் புருந்து விளையாரும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமானது, அந்த நாட்டு உழைப்பாளிகளின் வியர்வையைத் தவறு வளமான வாழ்க்கைக்கு உரமாக்கி உழைப்பாளிகளை வெறும் உற்பத்திக் கருவிகளாக மட்டுமே பயன்படுத்தி, அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மிகவும் இழிநிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. இதனால் உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கை மிகவும் கடினமானதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் மோசமான நிலைமைகளில் வேலைத்தலங்கள் காணப்படுவதால், தொழிலாளர்களின் உயிர் அவர்கள் உடலில் இருப்பது நிரந்தரமற்றதொன்றாய்ப் போய் விடுகிறது. விபத்துக்களும், உயிரிழப்புகளும் தினசரி நிகழ்ச்சிகளாக அதிகரித்து வருகின்றனவேயன்றி, குறைவதாயில்லை. இவர்களது உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்படாததால், தமது நாளாந்த தேவையான மிகக் குறைந்தளவு புரத்ததையேனும் உட்கொள்ள முடியாத நிலைக்குப் பரிதாபமாகத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். 75 வீதமான குழந்தைகள் போஷாக்கு அற்றவர்களாகவே

காணப்படுகின்றனர். போதிய அளவு மருத்துவ வசதியின்மை காரணமாக, பிறப்பு வீதத்தைவிட இறப்பு வீதம் அதிகரித்துள்ளது. இங்குள்ள அநேக மருத்துவ மனைகள் பொதுமக்களுக்கு ஆற்றக்கூடிய சேவையிலும் பார்க்க, காயப்பட்ட இராணுவ வீரர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதையே முக்கிய நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுகின்றன அல்லது செயற்பட வைக்கப்படுகின்றன. அறுபது வீதமான மக்கள் எதுவித கல்வியறிவும் இல்லாதவர்களாயும் (முக்கியமாகப் பெண்கள்), முப்பது வீதத்திற்கு அதிகமானவர்கள் வேலையற்றோராயும் காணப்படுகின்றனர்.

பெண்களின் நிலை :

மொத்த சனத்தொகையில் 53 சத வீதத்தினர் பெண்களேயாவர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் நகர்ப்பகுதிகளில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிபவராயும், வீடுகளில் கூலிவேலை செய்பவர்களாயும், தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களாயும், வீதிகளில் விற்பனையாளர்களாயும் காணப்படுகின்றனர். இப்பெண்கள் சமூக, பொருளாதார சுரண்டலுக்கு உட்படுவதுடன் மட்டுமல்லாது, ஆண்களோடு சரிதிகராய் உழைத்தும், ஆண்களைவிடக் குறைந்தளவு கூலியையே பெறுகிறார்கள். பெண்களினதும், சிறுவர்களினதும் கூலியானது, ஆண்களின்

கூலியை விட 25 வீதம் குறைந்ததாகவே உள்ளது. வடஅமெரிக்காவின் முதலீட்டுக் குட்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் அவற்றின் உற்பத்தியை உச்சமாக்கும் நோக்குடன், உழைப்பாளிகளின் வயதெல்லை 18-25 என வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது.

நகர்ப்புறப் பெண்களின் நிலை இங்ஙனமிருக்க, கிராமப்புறப் பெண்களின் நிலையோ மேலும் கவலைக்கிடமானதாகவே உள்ளது. ஒரு வருடத்தில் 3-4 மாதங்கட்கே அதுவும் கோப்பி, பருத்தி அறுவடையின்போது மட்டுமே தொழில் கிடைக்கும். இங்ஙனம் இத்தற்காலிகத் தொழிலில் எந்தவித பாதுகாப்போ, அன்றி மேலதிக வேலைக்கான மேலதிக ஊதியமோ, வேலைத்தலங்களில் ஏற்படும் விபத்துக்கு எந்தவித நஷ்டஈடோ கிடையாது. இது மட்டுமல்லாது இப்பெண்கள் தொழிலுக்கு வரும்போது தம்முடன் தமது புதல்வர்களையும் அழைத்துவரும்படி கட்டாயமாக நிர்ப்பந்திக்கப் படுகின்றனர். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் பெயர்கள் பதிவேடுகளில் பதியப்படுவதில்லை. அத்துடன் அன்றையதினத்தில் இவர்களுக்குரிய நாளாந்த உணவும் கொடுக்கப் படுவதில்லை.

இப்படியான பரிதாப வாழ்க்கை வாழும் கிராமப்புறப் பெண்கள், கிராமத்தில் தொழில் கிடைக்காத வேளைகளில், வேலை தேடி நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம் பெயர்கிறார்கள். இங்ஙனம் நகர்ப்புறத்தை நாடிவந்த பெண்கள் எதுவித வேலையும் கிடைக்காத விடத்து, விபச்சாரிகளாக மாறிவிடுகிறார்கள். இதன்மூலம் வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். வீடுகளில் வேலைக்காக அமர்த்தப்படுபவர்களோ அடிமைகளிலும் கேவலமாய் நடத்தப்படுகிறார்கள். ஓய்வுநாட்சள் கிடைப்பது வெகு அரிது. அங்ஙனம் கிடைப்பினும் அது எஜமானரின் விருப்பத்தின் பேரிலேயே கிடைக்கும். வேலைப்பழுவோ மிக அதிகம். இவர்கள் எது வருவாய் \$30 — 50\$ வரை வேறுபடும்

இங்கும் இப்பெண்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்போ, நஷ்டஈடோ, ஓய்வோ, மேலதிக ஊதியமோ உத்தரவாதப் படுத்தப்படுவது கிடையாது.

தெருக்களில் விற்பனையாளராகத் தொழில்புரியும் பெண்களில் ஒருசிலரே சந்தைக் குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தக்கூடிய நிலையில் உள்ளனர். ஆகையால் அநேகமான பெண்கள் தெருக்களிலேயே அமர்ந்து வியாபாரம் செய்யவேண்டி நேரிடுகிறது. இதனால் அடிக்கடி நகர் பாதுகாவலர்களின் பலதரப்பட்ட தாக்குதல்களை இவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படுகிறது. இத்தகைய தாக்குதல்களுக்கு நகர் பாதுகாவலர் கூறும் காரணம் எதுவெனில், இத்தகைய தெரு வியாபாரிகளால் உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கு இந்நகர் கவர்ச்சியற்றதாக மாறிவிடும் என்பதேயாகும்.

சிறுவயதில் கல்லூரிகளில் இரு பாலார்க்கும் தவறான வேறுபட்ட வகையில் போதனைகள் மேற்கொள்ளப் படுகிறது. பெண்களுக்கான போதனையில், பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடங்கியவர்கள் என்றும், ஆண்களில் தங்கி வாழவேண்டும் என்றும், கீழ்ப்படிவு உள்ளவர்களாக வீட்டைப் பராபரிப்பது ஒன்று மட்டுமே பெண்கள் வாழ வழிவகுக்கும் என்றும் வெகு தவறான முறையில் அமைந்துள்ளது. இப்போதனைகள் தொழில் பார்க்கும் பெண்கள் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாத்து, அவற்றைக் கோருவதற்குரிய ஒரு அமைப்பை அல்லது ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த முடியாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியதால் இதைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிய ஏஜமானர்கள் அல்லது முதலாளிகள் இன்றும் குறைந்த கூலியுடன் அநேக பெண்களைத் தமது தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கமர்த்துவது கண்டுகூடு இவ்வாறு தாங்கமுடியாத கொடுமைகளுக்கு ஆளாகும் பெண்கள் பலர் தலைமறைவாகிறார்கள். இவர்களைத் தேடிப்பிடித்தால் இப்பெண்களைச் சித்திரவதைகட்கு உள்ளாக்கி, ஈற்றில் அவர்களை எந்தவித சுவரக்க

மின்றிக் கொலைசெய்து விடுகின்றனர். இன்றைய சல்வடோரிய சூழ்நிலையில் அநேகமான பெண்கள் தமது கணவன்மார்கள் அரசுபடைகளால் அநியாயமாகப்படுகொலை செய்யப்பட்டதை அடுத்து, தன்னந்தனியாக குடும்பப்பாரம் முழுவதையும் சுமக்கவேண்டிய நிலைக்குப் பலவந்தமாகத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். மற்றும் இராணுவ வீரர்கள் பகிரங்கமான இடங்களிலேயே பெண்களைக் கற்பழிக்கவும் இன்று தயங்குவது கிடையாது.

புரட்சியில் பெண்களின் பங்கு :

சல்வடோரிய பெண்கள் தமது பயங்கரமான, பரிதாபகரமான நிலைமைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு ஒரேவழி புரட்சிதான் என உணர்ந்து, படிப்படியாகப் போராட்டங்களில் இணைந்து, தற்போது இவர்களில்லாத போராட்டங்களே இல்லை என்னும் அளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளார்கள். இவர்கள் முதன்முதலாக 1922ஆம் ஆண்டு சிறையிலுள்ள உறவினர்களை விடுதலைசெய்யுமாறு கோரி பலத்த ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றை நிகழ்த்தினர். இப்போராட்டத்தைச் சல்வடோரிய அரசு மிகவும் கொடூரமான முறையில் அடக்க முற்பட்டதன் விளையாக ஏழு பெண்கள் அநியாயமாகக் கொலை செய்யப்பட்டனர். பின்னர் 1932-ல் நடைபெற்ற கிளர்ச்சியிலும் சிறப்பிடத்தக்க அளவு பெண்கள் பங்குகொண்டனர். இக்கிளர்ச்சியானது 30,000 தொழிலாளர்களை அரசுபடைகள் கொலை செய்ததன்மூலம், அரசினால் அடக்கப்பட்டது. ஜெனரல் மார்ட்டினெஸ் என்பவனைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு நடாத்தப்பட்ட பொது வேலைநிறுத்தமொன்றில் பெண்கள் பெரும்பங்கு வகித்தனர்.

சல்வடோரிய சரித்திரத்திலேயே மறக்க முடியாத பெண்கள் அமைப்பான பெண்கள் சகோதரத்துவ சங்கம் (Fraternity of women) ஆனது 1960-ல் மற்றுமொரு அமைப்பான குடியியல் உரிமைகளுக்கான தேசிய முன்னணி என்னும் அமைப்புடன் இணைந்து ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தை முன்னெடுத்ததன்மூலம் கேர்ணல் லெமுஸ் என்பவனைப் பதவியிலிருந்து வீழ்த்தியது. அந்தக் காலகட்டத்தில், ஒரு நிதான உணர்வுடன் போராட்டத்தைத் தொடராமையால், ஒரு

கொடுங்கோலாளன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். அதன்பின்பு 1967-ம் ஆண்டு 35,000 தொழிலாளிகள் இணைந்து நடாத்திய வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தில் கணிசமான பெண்கள் பங்குபற்றினர்.

1970-ம் ஆண்டளவில் பெண்களின் பங்களிப்பு போராட்டங்களில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அரசியல் அகதிகளின் அன்றையரையும் உள்ளடக்கியதாக 1977-ம் ஆண்டளவில் பெண்கள் அமைப்பு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இவர்கள் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யுமாறு கோரி உண்ணாவிரதங்களை மேற்கொண்டனர். பல சர்வதேச அமைப்புகளுடன் தொடர்புகொண்டு இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டனர்.

1978-ம் ஆண்டளவில் எல்சல்வடோர் பெண்கள் ஒருங்கமைப்பு (Association of women of El salvador-AMES) என்னும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இவ் அமைப்பானது, வீட்டில் தங்கியிருக்கும் பெண்களும், ஆசிரியைகளும், குழந்தைகளும் போராட்டத்தில் பங்குபற்றுவதற்கான வசதிகளைப் பெருமளவில் ஏற்படுத்தியது. இதேவேளை வீதிகளில் வியாபாரம் செய்யும் பெண்கள் தமக்குள் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தித் தமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகத் தீவிரமாகப் போராடிக் கொண்டிருந்தனர்.

(The Association of Money Lenders and Workers in the Market—'AUTRAMES and Co-ordination committee of women in the markets—'Luz Delia Arevalo')

இவ்வாறாக போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கானது படிப்படியாக முன்னேறித் தற்போது FDRஇன் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை இவர்கள் நிரப்பியுள்ளார்கள். இதுமட்டுமல்லாது, அரசியல்-இராணுவ அமைப்புகளிலும், படைவீரர் பகுதிகளிலும் கெரில்லா வீராங்கனைகளாயும் பெண்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றனர். தற்போது பெண்கள் இல்லாத அமைப்பைக் காணமுடியாது. அத்தகைய முறையில், எல்சல்வடோரிய பெண்களின் பங்களிப்பு வெகு வேகமாக, நிதானமாக, உணர்வு பூர்வமாக எல்லாப் புரட்சி, விடுதலைப் போராட்டங்களில் வளர்ந்துவந்து கொண்டிருக்கிறது.

உயிர் அண்டவெளியில் உருவாகியதா?

புவியில் உயிர் எவ்வாறு தோற்றுவிக்கப் பட்டது என்பது மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சனை. உலகில் உயிர் தோற்றுவிக்கப் பட்டதைப்பற்றிய கொள்கைகளுள் முக்கியமானவை :

- (1) கடவுளால் உருவாக்கப்பட்டது என்றும் சிறப்புப் படைப்புக் கொள்கை.
- (2) இரசாயன மூலக்கூறுகளின் தொடர்ச்சியான தாக்கத்தினால் உயிர் புவியிலேயே ஒரு சிறு மூலக்கூறுக உருவாகி வளர்ச்சியும் கூர்ப்பும் அடைந்திருக்கலாம்.
- (3) பிற கோள்களில் அல்லது வான்மண்டலத்தின் ஏதோவொரு பகுதியிலிருந்து புவிக்கு உயிர் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம்.

சந்திரசேகரம்,

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

இக் கொள்கைகளுள் பிறகோள்களிலிருந்து உயிர் புவிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாமா என்பது மிகச் சிக்கலானது. ஏனெனில் இப்பாரிய பிரபஞ்சத்தில் எங்கோ ஒரு தொலைவில் அது வாழ்ந்துகொண்டு அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். எம் விண்வெளி ஆராய்வுகள் இன்னும் சூரியமண்டலத்தைச் சுற்றியே பெரும்பாலும் அமைந்துள்ளன. வானவெளியில் உயிர் இரசாயனத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள இரசாயன மூலக்கூறுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் உயிரோ, அதற்குரிய தெளிவான ஆதாரங்களோ கிடைக்கவில்லை.

Met Aroids (எரிசற்கள்) என்னும் விண்வெளியிலிருந்து புவியை அடைந்த விண்கலில் அமினோஅமில மூலக்கூற்றுப் படிவுகள் காணப்பட்டதாகவும் விண்வெளியில் சில அமினோஅமில மூலக்கூறுகளை ஒத்த பகுதிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் செய்திகள்

செய்தியும் சுருத்தும்

மூளையின் ஒரு பகுதியிலுள்ள (மூளியில்) சில குறைபாடுகளால் உருவாகின்ற பாக்கின் சோனிசம் (Parkin Sonisum) என்னும் நோய்க்கு இதுவரை மருந்து கண்டுபிடிப்பது மிகச் சிரமமாக இருந்தது. ஏனெனில் இதற்கான ஆராய்வுகட்டு இதுவரை மனித நோயாளிகளையே நம்பியிருக்கவேண்டி இருந்தது. ஆனால் தற்போது இந்நோயை குரங்குகளில் சில இரசாயன பொருட்களால் உருவாக்க முடிகிறது. இந்நோய் மனிதனுக்குரிய அதனை இயல்புகளையும் குரங்குகளிலும் காட்டுவதால், இவ்வாராய்வுகளை இப்போது குரங்குகளில் நடத்த முடியும். குரங்குகளைப் பயன்படுத்துவதால் பணமும் நேரமும் மிஞ்சுவதுடன் சிறந்த மருந்துகளையும் கண்டுபிடிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

வெளியாகின்றன. ஆனால் இன்றுவரை ஒரு உறுதிப்பாடும் உருவாகவில்லை. பறக்கும் தட்டுக் கதைகளும் செவ்வாய்க்கிரக மனிதர்களும் இன்றுவரை விஞ்ஞானரீதியாக நிரூபணமாகவில்லை. இவ்வாறு உயிர் பிறமண்டலங்களில் இருப்பது இன்னும் நிரூபிக்கப்படாத சூழ்நிலையிலேயே "The Disease

From the Space” என்ற நூல் வெளியாகியது. இதன் ஆசிரியர்களான பேராசிரியர் சந்திரா விக்கிரமசிங்காவும், பேராசிரியர் பிரெட் ஹயோலும் (Prof Sir Fred Hoyle) வைரசுக்கள் விண்வெளியிலிருந்து புவியை நோக்கி வருகின்றன என்ற கருத்துப்போக்கை வெளியிட்டனர். இக்கருத்துக்கு ஆதாரமாக வைரசு நோய்கள் வருடத்தில் சிலகாலப் பகுதிகளில் உருவாகுவதும், அதாவது மிக அதிகமான மனிதரைப் பாதிப்பதும், சில காலகட்டங்களில் அவை தாக்கவீதம் குறைவாகவும் உள்ளன. ஒரு வருடத்திற்கான மாற்றத்தை உலகில் தருகின்றமையைக்

யும் மிக முக்கியமானவை. உயிர் பிரபஞ்சத்தில் வாழமுடியாதது எனக் கருதப்பட்ட காரணிகளுள் ஒன்றான வெப்பநிலையும் இன்று ஒரு மறுக்கப்படவேண்டிய காரணியாகிக்கொண்டு செல்கிறது. இத்துணைகாலமும் உயிர் வாழக்கூடிய, தாங்கக்கூடிய உயர் வெ. நி.யாக 105°C காணப்பட்டபோதும் அண்மையில் பசுபிக் சமுத்திரத்தில் பெறப்பட்ட பசீரியாத் தொகுதியொன்று 250°C இலும் பல்கிப் பெருகியமை (Nature 2nd June 1983) அண்டவெளியில் உயிர்கள் வாழலாம் என்பதற்குச் சார்பளிக்கின்றது. எனினும் தொடர்ச்சியான ஆராய்வுகளும்

அண்மையில் பிரபஞ்சத்தில் கடந்து சென்ற கோளினால் சர்த்து வரப்பட்ட தூசுப் படிவங்களால் புவியில் நோய்கள் உருவாகலாம்.

பேராசிரியர் : சந்திரா விக்கிரமசிங்கா,
கார்டிவ் பல்கலைக் கழகம்.

கொண்டு அவை விண் வெளியிலிருந்து புவியை அடைவதாகக் கருதுகின்றனர்.

இலங்கையின் அடிப்படைக் கற்கைகளுக்கான நிறுவனம் (1-14 டிசெம்பர் 1982) ஒழுங்குசெய்திருந்த கருத்தரங்கில் பேராசிரியர் என்ஸ் பிளாக் (Prof Hans Pflug) வெளியிட்ட கருத்துச் சிந்திக்க வல்லது. அவர்தன் (Microfossils in Ancient Rocks and in Meteorites) என்ற உரையில், விண்வெளியிலிருந்து வந்த சில கற்களில் நுண்ணுயிர் கட்டுரிய உயிர்ச்சுவடுகள் காணப்பட்டதாகக் கூறினார்.

எனினும் பிரபஞ்சத்தில் உயிர்இன்னும் நிரூபணமாகாததோடு அதன் சில சூழ்நிலைகள் உயிர்வாழத் தகுதியற்றுள்ளது. எனினும் அவற்றுள் பிரபஞ்சத்தில் காணப்படுகின்ற உயர் வெப்பநிலையும் நீரற்ற தன்மை

காலமுமே பதிலளிக்கவேண்டும்.

ஆதாரங்கள் :

★ THE DISEASE FROM SPACE.
(By Fred Hoyle & Chandra Wicramasingha)

★ அடிப்படைக் கற்கைகளுக்கான நிறுவனத்தின் ஆரம்பக் கருத்தரங்கில் நிகழ்த்தப்பட்ட கீழ்வரும் உரைகள்.

1) FROM VIRUS TO COSMOLOGY
(By Prof Sir Fred Hoyle F.R.S.)

2) MICROFOSSILS IN ANCIENT ROCKS AND IN METEORITES
(By Hans Pflug)

வாழ்த்துக்கள்

செல்லப்பா ஸ்ரோர்ஸ்

காரைநகர்

எமது வாழ்த்துக்கள்

வீடியோ படப்பிடிப்பிற்கு

வீனஸ்

266/1, ஸ்ரான்லி வீதி,
(ஸ்ரீதர் தியேட்டர் அருகாமை)
யாழ்ப்பாணம்.

நியு வீனஸ்

75/1, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நகல்பெற்று

“ அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் — அதை

அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்;

வெந்து தணிந்தது காடு; — தழல்

வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ? ”

தளிரின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு நண்பரின் வாழ்த்து

WITH BEST COMPLIMENTS OF

SUGABANI STORES

GENERAL MERCHANTS, COMMISSION AGENTS

AND

DEALERS IN LOCAL PRODUCE

214, HOSPITAL ROAD,

JAFFNA.